

CETURTDIENAS, 2007. GADA 28. JŪNIJA, SĒDES PROTOKOLS

(2007/C 254/04)

(Sēdi atklāja plkst. 9.05)

SĒDI VADA: G. KINNOCK

Līdzpriekšsēdētāja

1. Aizstājēji

Līdzpriekšsēdētāja paziņoja par šādiem aizstājējiem: M. Badia i Cutchet (aizstāj K. Arif), P. Bushill-Mathews (aizstāj C. Coelho), R. Goebbels (aizstāj E. Ferreira), A. Hutchinson (aizstāj D. Rosati), Z. Zaleski (aizstāj P. Gaubert), T. Zwiefka (aizstāj Langendries).

2. Protokola apstiprināšana sanāksmei, kas notika trešdien, 2007. gada 27. jūnijā

Protokolu apstiprināja.

3. Darbsemināru kopsavilkuma ziņojumi

- D. Ramotar (Gajāna) ziņojums par migrāciju, kas izstrādāts sadarbībā ar Frankfurtes lidostu un Vācijas Federālo Iekšlietu ministriju (Frankfurte).
- K. Scheele ziņojums par klimata pārmaiņu uzraudzību, kas izstrādāts sadarbībā ar Eiropas Kosmosa aģentūru (Darmštate).
- J. Bowis ziņojums par medikamentu pieejamību novārtā atstātu slimību gadījumos, kas izstrādāts sadarbībā ar Sanofi-Aventis (Frankfurte).

4. Konvencijas par starptautisku tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām (CITES) pārskatīšana — debates (bez rezolūcijas)

A. Baum (Eiropas Komisija) iepazīstināja ar šo tematu.

Uzstājās: G. Mitchell, Mushelenga (Namībija), Polisi (Ruanda), J. Bowis, William (Seišeļu salas), K. Scheele, D. Ramotar (Gajāna), L. McAvan, Sithole (Mozambika), Mugambe (Uganda), L. B. Sebetela (Botsvāna), de Sousa (Angola).

A. Baum (Eiropas Komisija) atbildēja uz jautājumiem un noslēdza debates.

5. Balsojums par Reglamenta grozījumiem

Līdzpriekšsēdētāja izskaidroja balsošanas procedūru.

Saskaņā ar Reglamenta 34. pantu palātas balsoja atsevišķi. Abas palātas vienprātīgi pieņēma grozījumus.

6. Balsojums par rezolūcijas priekšlikumiem, kas iekļauti trīs pastāvīgo komiteju ziņojumos

— Ziņojums par labu pārvaldību, pārredzamību un atbildību attiecībā uz dabas resursu izmantošanu ĀKK valstīs (ACP-EU/3937/07/galīgā redakcija); — Politisko lietu komiteja. Līdzreferenti: Evelyn B. Cheron (Haiti) un Michael Gahler.

Tika paziņots par vienu grozījumu rezolūcijas projektā. Referenti ierosināja vienu mutisku grozījumu. Mutisko grozījumu pieņēma. Rezolūciju ar grozījumiem pieņēma vienprātīgi.

— Ziņojums par ĀKK valstu sīkzemnieku nabadzības samazināšanu, sevišķi augļkopības, dārzenkopības un puķkopības nozarē (ACP-EU/100.011/07/galīgā redakcija) — Ekonomiskās attīstības, finanšu un tirdzniecības komiteja. Līdzreferenti: Kilontji Mporogomyi (Tanzānija) un Carl Schlyter.

Pieņēma grozījumu Nr. 1 ar vienu mutisku grozījumu tajā. Pieņēma grozījumus Nr. 2, 4, 5, 6, 7 un 8. Rezolūciju ar grozījumiem pieņēma vienprātīgi.

— Ziņojums par kvalificētu strādnieku migrāciju un tās ietekmi uz valsts attīstību (ACP-EU/100.012/07/galīgā redakcija) — Sociālo lietu un vides komiteja. Līdzreferenti: Sharon Hay Webster (Jamaika) un Luisa Morgantini.

Kā papildinājumu 17. punktam pieņēma grozījumu Nr. 2. Pieņēma arī grozījumus Nr. 1 un 3. Rezolūciju ar grozījumiem pieņēma vienprātīgi.

7. Balsojums par steidzamiem rezolūciju priekšlikumiem

— Steidzamas rezolūcijas priekšlikums par situāciju Dārfūrā (ACP-EU/100.075/07/comp.).

Grozījumu Nr. 4 atcēla. Grozījumus Nr. 1, 2 un 3 pieņēma.

Rezolūciju ar grozījumiem pieņēma vienprātīgi.

Saskaņā ar Reglamenta 16. pantu *K. Darbo* (Čada) sniedza rakstisku paskaidrojumu par balsojumu, ko oriģinālvalodā izplatīja deputātiem.

8. Dažādi jautājumi

D. Ramotar (Gajāna) uzstājās saistībā ar jaunas raķešsargsardzības sistēmas izveidi Eiropā.

Straker (Sentvinsenta un Grenadīnas) pateicās Vācijas iestādēm un *M. Gahler* par viesmīlību un ieguldīto darbu saistībā ar ĀKK

un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 13. sesijas organizēšanu Vīsbādenē, kā arī par notikušajiem sociālajiem pasākumiem asamblejas norises laikā.

9. ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 14. sesijas laiks un vieta

Apvienotās parlamentārās asamblejas 14. sesija notiks 2007. gada 17.–22. novembrī Kigali (Ruanda).

(Sēdi beidza plkst. 11.10)

Otmar ROGERS un
Glenys KINNOCK
Līdzpriekšsēdētāji

Sers John KAPUTIN un
Dietmar NICKEL
Ģenerālsēkretāri

I PIELIKUMS

APVIENOTĀS PARLAMENTĀRĀS ASAMBLEJAS LOCEKĻU ALFABĒTISKS SARAKSTS

ĀKK pārstāvji

RADEMBINO-CONIQUET (Gabona), līdzpriekšsēdētājs
BENINA (PV)
KAMERŪNA (PV)
EKVATORIĀLĀ GVINEJA (PV)
GANA (PV)
JAMAĪKA (PV)
KENĪJA (PV)
NIUE (PV)
SEIŠEĻU SALAS (PV)
ZĀLAMANA SALAS (PV)
SURINAMA (PV)
ZAMBIJA (PV)
ZIMBABVE (PV)

ANGOLA
ANTIGVA UN BARBUDA
AUSTRUMTIMORA
BAHAMU SALAS
BARBADOSA
BELIZA
BOTSVĀNA
BURKINAFASO
BURUNDI
CENTRĀLĀFRIKAS REPUBLIKA
ČĀDA
DIENVIDĀFRIKA
DOMINIKA
DOMINIKĀNAS REPUBLIKA
DŽIBUTIJA
ERITREJA
ETIOPIJA
FIDŽI
GAMBIJA
GAJĀNA
GRENĀDA
GVINEJA
GVINEJA-BISAVA
HAITI
KABOVERDE
KIRBATI
KOMORU SAVIENĪBA
KONGO (Republika)
KONGO (Demokrātiskā Republika)
KOTDIVUĀRA

EP pārstāvji

KINNOCK, līdzpriekšsēdētāja
GAHLER (PV)
MANTOVANI (PV)
VERGES (PV)
CARLOTTI (PV)
MITCHELL (PV)
AUBERT (PV)
LULLING (PV)
KAMIŅSKI (PV)
POLFER (PV)
MARTÍNEZ MARTÍNEZ (PV)
BOWIS (PV)
GOUDIN (PV)

AGNOLETTO
ALLISTER
WIELAND
ARIF
AYLWARD
BEREND
BORRELL FONTELLES
BULLMAN
BUSK
CASHMAN
COELHO
VAN LANCKER
GAUBERT
GOMES
FERREIRA
GRABOWSKA
GRÖNER
GURMAI
HALL
JÖNS
HAUG
HERRANZ GARCÍA
HOLM
KACZMAREK
CALLANAN
KORHOLA
CORNILLET
DEVA
DILLEN
FERNANDES

KUKA SALAS	DOMBROVSKIS
LESOTO	KOZLIK
LIBĒRIJA	LANGENDRIES
MADAGASKARA	LEHIDEUX
MALĀVIJA	LÓPEZ-ISTÚRIZ WHITE
MALI	LOUIS
MĀRŠALA SALAS (Republika)	MARTENS
MAURITĀNIJA	McAVAN
MAURĪCIJA	MAYER
MIKRONĒZIJA (Federatīvās Valstis)	MORILLON
MOZAMBIKA	NOVAK
NAMĪBIJA	PLEGUEZUELOS AGUILAR
NAURU (Republika)	RIBEIRO E CASTRO
NIGĒRA	ROITHOVÁ
NIGĒRIJA	ROSATI
PALAU	SBARBATI
PAPUA-JAUNGVINEJA	SCHEELE
RUANDA	SCHLYTER
SAMOA	SCHRÖDER
SANTOME UN PRINSIPI	SORNOSA MARTÍNEZ
SENEGĀLA	SPERONI
SENTKITSA UN NEVISA	SCHMIDT F.
SENTLŪSIJA	SCHMIDT O.
SENTVINSENTA UN GRENADĪNAS	SCHNELHARDT
SJERRALEONE	STURDY
SOMĀLIJA	VAN HECKE
SUDĀNA	VENETO
SVAZILENDA	VENTRE
TANZĀNIJA	de VILLIERS
TOGO	WIJKMAN
TONGA	ZÁBORSKÁ
TRINIDĀDA UN TOBĀGO	ZANI
TUVALU	ZĪLE
UGANDA	ZIMMER
VANUATU	(Zaļie/EFA)

POLITISKO LIETU KOMITEJA

Komitejas locekļi no ĀKK valstīm

NZOMUKUNDA (BURUNDI), līdzpriekšsēdētājs
 LUTUNDULA (KONGO Demokrātiskā Republika), PV
 DUGUID (BARBADOSA), PV

ANGOLA
 BELIZA
 BENINA
 CENTRĀLĀFRIKAS REPUBLIKA
 DŽIBUTIJA
 EKVATORIĀLĀ GVINEJA
 FIDŽI

EP deputāti

CALLANAN, līdzpriekšsēdētājs
 JÖNS, PV
 POLFER, PV

CARLOTTI
 COELHO
 DILLEN
 GAHLER
 GOMES
 GRABOWSKA
 GRÖNER

GRENĀDA	GURMA
GVINEJA	HERRANZ GARCÍA
HAITI	KACZMAREK
KUKA SALAS	GAUBERT
LIBĒRIJA	KAMINSKI
MAURITĀNIJA	LÓPEZ ISTÚRIZ
NAMĪBIJA	LOUIS
NIGĒRIJA	MANTOVANI
NIUE	MARTÍNEZ MARTÍNEZ
PAPUA-JAUNGVINEJA	MORILLON
SENTVINSENTA UN GRENADĪNAS	SCHMIDT F.
SUDĀNA	VAN HECKE
TOGO	VENTRE
TUVALU	WIELAND
UGANDA	ZANI
ZIMBABVE	ZIMMER

EKONOMISKĀS ATTĪSTĪBAS, FINANŠU UN TIRDZNIECĪBAS KOMITEJA

Komitejas locekļi no ĀKK valstīm

EVERISTUS (SENTLŪSIJA), līdzpriekšsēdētājs
 SEBETELA (BOTSVĀNA), PV
 DARBO (ČADA), PV

DIENVIDĀFRIKA
 ERITREJA
 ETIOPIJA
 GABONA
 GAJĀNA
 GANA
 KAMERŪNA
 KENIJA
 KONGO (Republika)
 KOTDIVUĀRA
 MALI
 MAURĪCIJA
 MIKRONĒZIJA (Mikronēzijas Federatīvās Valstis)
 PALAU
 SAMOA
 SENEGĀLA
 SENTKITSA UN NEVISA
 SJERRALEONE
 SVAZILENDA
 TANZĀNIJA
 TONGA
 TRINIDĀDA UN TOBĀGO
 ZAMBIJA

EP deputāti

SCHLYTER, līdzpriekšsēdētājs
 DOMBROVSKIS, PV
 RIBEIRO E CASTRO, PV

SPERONI
 BUSK
 CORNILLET
 DEVA
 KINNOCK
 FERREIRA
 AGNOLETTO
 KOZLÍK
 BEREND
 BULLMANN
 LANGENDRIES
 LEHIDEUX
 LULLING
 MAYER
 MITCHELL
 PLEGUEZUELOS AGUILAR
 McAVAN
 ROSATI
 STURDY
 VAN LANCKER
 de VILLIERS
 ŽĪLE
 (Zaļie/EFA)

SOCIĀLO LIETU UN VIDES KOMITEJA**Komitejas locekļi no ĀKK valstīm**

OUMAROU (NIGĒRA), līdzpriekšsēdētājs
SANGA (ZĀLAMANA SALAS), PV
SITHOLE (MOZAMBIKA), PV

ANTIGVA UN BARBUDA
AUSTRUMTIMORA
BAHAMU SALAS
BURKINAFASO
DOMINIKA
DOMINIKĀNAS REPUBLIKA
GAMBIJA
GVINEJA-BISAVA
JAMAIKA
KABOVERDE
KIRIBATI
KOMORU SAVIENĪBA
LESOTO
MADAGASKARA
MALĀVIJA
MĀRŠĀLA SALAS (Republika)
NAURU
RUANDA
SANTOME UN PRINSIPI
SEIŠEĻU SALAS
SOMĀLIJA
SURINAMA
VANUATU

EP deputāti

SCHEELE, līdzpriekšsēdētāja
NOVAK, PV
ARIF, PV

ALLISTER
WIJKMAN
AUBERT
AYLWARD
CASHMAN
FERNANDES
GOUDIN
HALL
HAUG
BORRELL FONTELES
HOLM
BOWIS
KORHOLA
MARTENS
ROITHOVA
S BARBATI
SCHMIDT O.
SCHNELLHARDT
SCHRÖDER
SORNOSA MARTÍNEZ
VENETO
VERGES
ZÁBORSKÁ

II PIELIKUMS

VĪSBĀDENES 25. LĪDZ 28. JŪNIJA SESIJAS APMEKLĒJUMA REĢISTRS

RADEMBINO-CONIQUET (Gabona), līdzpriekšsēdētājs	KINNOCK, līdzpriekšsēdētāja
DE SOUSA (Angola)	AGNOLETTO ⁽¹⁾ ⁽²⁾
DUGUID (Barbadosa)	AUBERT ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
DAYORI (Benina) (PV)	AYLWARD ⁽²⁾ ⁽³⁾
SEBETELA (Botsvāna)	BADIA i CUCHET (aizstāj ARIF) ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
TAPSOBA (Burkinafaso)	BEREND
NZOMUKUNDA (Burundi)	BORRELL FONTELLES
SORONGOPE-ZOUMANDJI (Centrālāfrikas Republika)	BULLMANN
DARBO (Čada)	BUSHILL-MATTHEWS (aizstāj COELHO) ⁽⁴⁾
SITHOLE (Dienvidāfrika)	STURDY ⁽²⁾ ⁽³⁾
THOMAS (Dominika) (*)	DOMBROVSKIS
JIMENEZ (Dominikānas Republika)	FERNANDES
ABDI SAID (Džibutija)	CASHMAN ⁽¹⁾ ⁽²⁾
NGUEMA OWONO (Ekvatoriālā Gvineja)	GAHLER (PV)
TSEGGAI (Eritreja)	GOEBBELS (aizstāj FERREIRA)
TOGA (Etiopija)	GOMES ⁽¹⁾
CAVUILATI (Fidži) (*)	GRABOWSKA
MILEBOU-AUBUSSON (Gabona)	GRÖNER
OSEI-AMEYAN (Gana)	HALL ⁽²⁾
TOP (Gvineja)	HAUG
BERNARD CHERON (Haiti)	HUTCHINSON (aizstāj ROSATI)
McNISH (Jamaika) (*)	JÖNS ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽⁴⁾
NYASSA (Kamerūna) (PV)	BOWIS (PV)
KAMOTHO (Kenija) (PV)	KACZMAREK
BOUNKOULOU (Kongo Republika)	BUSK ⁽¹⁾ ⁽²⁾
GOYA (Kongo Demokrātiskā Republika)	CALLANAN ⁽¹⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
AMON-AGO (Kotdivuāra)	CARLOTTI (PV)
MAFURA (Lesoto)	KORHOLA
SMITH (Libērija)	KOZLÍK ⁽¹⁾
MATOLA (Malāvija)	LEHIDEUX ⁽¹⁾ ⁽²⁾
DIALLO (Mali) (*)	LULLING (PV)
GUELAYE (Mauritānija)	MANTOVANI (PV) ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
DEERPALSING (Maurīcija)	MARTENS
SITHOLE (Mozambika)	MARTÍNEZ MARTÍNEZ (PV) ⁽¹⁾ ⁽²⁾
MUSHELENGA (Namībija)	MAYER
OUMAROU (Nigēra)	McAVAN ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
ADEFIDIPE (Nigērija) (*)	MITCHELL
TALAGI (Niue)	MORGANTINI (aizstāj HOLM) ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
BALAGETUNA (Papua-Jaungvineja) (*)	POLFER ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
POLISI (Ruanda)	RIBEIRO E CASTRO
LAUOFO (Samoa)	SCHMIDT O
WILLIAM (Seišēļu salas)	SCHNELLHARDT
HARRIS (Sentkitsa un Nevisa)	SCHEELE
JEAN-MARIE (Sentlūsija)	SCHLYTER ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
STRAKER (Sentvinsenta un Grenadīnas)	SCHMIDT F ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾

CONTEH (Sjerraleone)	SCHRÖDER
DEKUEK (Sudāna)	VAN HECKE
RODGERS (Surinama)	VAN LANCKER ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
THWALA (Svazilenda)	VENETO ⁽²⁾ ⁽³⁾
CHECHE (Tanzānija)	WIELAND ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾
MUGAMBE (Uganda)	ZALESKI (aizstāj GAUBERT) ⁽⁴⁾
MA'AHANUA (Zālamana salas) ^(*)	SPERONI ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
NJOBVU (Zambija) ^(*)	ZABORSKA ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
	ZIMMER ⁽¹⁾ ⁽²⁾
	ZWIEFKA ⁽³⁾ ⁽⁴⁾

(*) Valsti pārstāv persona, kas nav parlamenta deputāts.

⁽¹⁾ Piedalījās 2007. gada 25. jūnija sēdē.

⁽²⁾ Piedalījās 2007. gada 26. jūnija sēdē.

⁽³⁾ Piedalījās 2007. gada 27. jūnija sēdē.

⁽⁴⁾ Piedalījās 2007. gada 28. jūnija sēdē.

Novērotāji:

Kuba: POLANCO

Citi klātesošie:

ANGOLA
COSTA DALA
TEMBU NZUANGA
SEBASTIAO ANDRE

BARBADOSA
GODDARD

BENINA
DURAND-ADJAH

BOTSVĀNA
BATLHOKI

BURKINAFASO
LANKOANDE

BURUNDI
KABURA
HABARUGIRA
KABOGOYE

CENTRĀLĀFRIKAS REPUBLIKA
YINIFOLO VANDENBOS

DIENVIDĀFRIKA
GIBSON
MAGAU
BASSON

DOMINIKĀNAS REPUBLIKA
AQUINO ACOSTARO
CEDANO

EKVATORIĀLĀ GVINEJA
ANDEM ELA
NKA OBIANG
EVANA NDEME

ERITREJA
TEKLE

ETIOPIJA
ALI

GABONA
NDIMAL
MOUVAGHA TCHIOBA
MAKONGO
NDONG NGUEMA
POSSO
OGOMBE

GANĀ
KUMI
OPPONG-NTITI

GVINEJA
DIALLO

HAITI
PIERRE
MELIUS
JACINTHE
DOREUS
JOSEPH NELSON

JAMAĪKA
BARKER-MURPHY

KAMERŪNA
BAH

KENIJA
WAMBUA
MUTHAA
POGHISIO
SUMBEIYWO

KONGO (Republika)
LEKOYI
OBIA
TSHIKA
MUDOYI

KONGO (Demokrātiskā Republika)
KIZIKI

MALĀVIJA
KALICHERO

MALI
ASKIA

MAURITĀNIJA
KAMARA
HAMOUD
BOÏLIL
ABDALLA
M'BARECK

MAURĪCIJA
GUNNESSEE

NAMĪBIJA
DE WAAL
RUMPT
KATJAVIVI
NDADI

NIGĒRA
MAHAMADOU
ABDOURAHMANE
HABIBOU
CAZALICA

PAPUA-JAUNGVINEJA
ABURU

RUANDA
KAYINAMURA
GASANA
GAHAMANYI

SJERRALEONE
GOODWYLL

SUDĀNA
MUSTAFA
ALLOBA
BADRI
JERVASE

SURINAMA
HIWAT
RATHIPAL

SVAZILENDA
DLAMINI

UGANDA
ACEMAH
AMONGI
DOMBO

ZAMBIJA
MBEWE
MULENGA
SHITULIKA

ĀKK UN ES PADOME

TSEKOA Ārlietu un starptautisko attiecību ministrs, ĀKK Padomes priekšsēdētājs (Lesoto)

WIECZOREK-ZEUL Ekonomiskās sadarbības un attīstības federālā ministre, ES Padomes priekšsēdētāja (Vācija)

EIROPAS KOMISIJA

MICHEL Par attīstību un humāno palīdzību atbildīgais Eiropas Komisijas loceklis

VISĀFRIKAS PARLAMENTS

MONGELLA Visāfrikas Parlamenta priekšsēdētājs

UNFPA BRAZĪLIJA

HAKKERT

EESK

AKOUETE

DANTIN

GAUCI

LISBEY

MAKEKA

LAUKSAIMNIECĪBAS UN LAUKU SADARBĪBAS TEHNISKAIS CENTRS (CTA)

BURGUET

BOTO

ĀKK VALSTU SEKRETARIĀTS

KAPUTIN APA ģenerālsekretārs

ES VALSTU SEKRETARIĀTS

NICKEL APA ģenerālsekretārs

III PIELIKUMS

PIRMDIENAS, 2007. GADA 25. JŪNIJA, SĒDES PROTOKOLA PIELIKUMS

Pārstāvju, kuri nav parlamenta deputāti, akreditācija

DOMINIKAS SADRAUDZĪBA

A. THOMAS

Dominikas vēstniecības ministrs-padomnieks, Brisele

FIDŽI

Viņa Ekselence R.S.T. CAVUILATI

Vēstnieks, Fidži vēstniecība, Brisele

JAMAIKA

Viņa Ekselence V. MCNISH

Vēstnieks, Ārlietu ministrija, Kingstona, Jamaika

NIGĒRIJA

A. J. ADEFIDIPE

Ministrs, Nigērijas vēstniecība, Brisele

PAPUA-JAUNGVINEJA

John BALAGETUNA

Parlamentu attiecību vadītājs, Valsts parlaments, Papua-Jaungvineja

ZĀLAMANA SALAS

Viņa Ekselence J. MA'AHANUA

Vēstnieks, Zālamana salu vēstniecība, Brisele

_____

IV PIELIKUMS

PIEŅEMTĀS REZOLŪCIJAS

	<i>Lappuse</i>
— par labu pārvaldību, pārredzamību un atbildību attiecībā uz dabas resursu izmantošanu ĀKK valstīs (ACP-EU/3937/07/galīgā redakcija);	17
— par ĀKK valstu sīkzemnieku nabadzības samazināšanu, sevišķi augļkopības, dārzenkopības un puķkopības nozarē (ACP-EU/100.011/07/galīgā redakcija);	25
— par kvalificētu strādnieku migrāciju un tās ietekmi uz valsts attīstību (ACP-EU/100.012/07/galīgā redakcija);	31
— par situāciju Dārfūrā (ACP-EU/100.075/07/galīgā redakcija).	39

REZOLŪCIJA ⁽¹⁾**par labu pārvaldību, pārredzamību un atbildību attiecībā uz dabas resursu izmantošanu ĀKK valstīs**

ĀKK-ES Kopējā parlamentārā asambleja,

- tiekoties Vīsbādenē (Vācija) no 2007. gada 25. līdz 28. jūnijam,
- ņemot vērā Reglamenta 17. panta 1. punktu,
- ņemot vērā Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas tika parakstīts 2000. gada 23. jūnijā Kotonū (Beninā) un kurā izdarīti grozījumi ar nolīgumu, kas groza 2005. gada 25. jūnijā Luksemburgā parakstīto Partnerattiecību nolīgumu (Kotonū Nolīgums), jo īpaši tā 9., 68., 96. un 97. pantu,
- ņemot vērā ANO 2003. gada 31. oktobra Konvenciju par cīņu pret korupciju,
- ņemot vērā Starptautiskās krimināltiesas (ICC) izveidi Romā 1998. gada 17. jūlijā,
- ņemot vērā ANO 1996. gada 16. decembra Deklarāciju par korupcijas un kukuļošanas apkarošanu starptautiskajos tirdzniecības darījumos,
- ņemot vērā Amerikas Konvenciju par cīņu pret korupciju, kas pieņemta Karakasā 1996. gada 29. martā,
- ņemot vērā Āfrikas Savienības Konvenciju par korupcijas novēršanu un apkarošanu, kas pieņemta Āfrikas Savienības asamblejas otrajā kārtējā sesijā Maputo 2003. gada 11. jūlijā,
- ņemot vērā ESAO 1997. gada 21. novembra Konvenciju par ārvalstu amatpersonu kukuļošanas apkarošanu starptautiskajos uzņēmējdarbības darījumos,
- ņemot vērā valstu likumus par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, kas piemērojami ĀKK un ES valstīs,
- ņemot vērā 2005. gada 2. marta Parīzes Deklarāciju par palīdzības efektivitāti,
- ņemot vērā 2003. gada 2. jūnijā G8 sammitā Evianā pieņemto deklarāciju "Cīņa pret korupciju un pārredzamības uzlabošana" un ņemot vērā 2007. gada 8. jūnijā G8 sammitā Hailigendamā (Vācija) pieņemto deklarāciju "Izaugsme un atbildība Āfrikā",

(¹) Pieņēma 2007. gada 28. jūnijā Vīsbādenē (Vācija).

- ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas īpašo ziņojumu Nr. 2/2005 par Eiropas Attīstības fonda (EAF) palīdzību no budžeta ĀKK valstīm ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Starptautiskā Valūtas fonda (SVF) 2005. gada jūlijā pieņemtos Norādījumus par finanšu līdzekļu ieņēmumu pārredzamību,
- ņemot vērā Pasaules Bankas pārskatu par leguves rūpniecību 2004. gadā,
- ņemot vērā Finanšu darbības darba grupas (FATF) 40 ieteikums par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu,
- ņemot vērā FATF plenārsēdes, kas notika no 2006. gada 9. līdz 13. oktobrim Vankūverā, rezultātus,
- ņemot vērā iniciatīvas “Publicē savus izdevumus” (“Publish What You Pay”, PWYP) un “Publicē savus ieņēmumus” (“Publish What You Earn”, PWYE),
- ņemot vērā leguves rūpniecības pārredzamības iniciatīvas (EITI) principus un kritērijus,
- ņemot vērā Eiropas Savienības sniegto atbalstu Kimberli procesa sertifikācijas shēmai dimantu importam un eksportam, kā arī ĀKK valstu līdzdalībai Kimberli procesā,
- ņemot vērā ES Rīcības plānu meža tiesību aktu ieviešanai, pārvaldībai un tirdzniecībai (FLEGT) un EK Regulu Nr. 2173/2005,
- ņemot vērā Āfrikas meža tiesību aktu ieviešanas un pārvaldības shēmu, kas pieņemta 2003. gadā,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2004. gada 31. marta Rezolūciju ⁽²⁾ par Eiropas Savienības attīstības politikas pārvaldību un 2006. gada 6. aprīļa Rezolūciju par palīdzības efektivitāti un korupciju jaunattīstības valstīs ⁽³⁾,
- ņemot vērā tā 2005. gada 24. novembra Rezolūciju par valstu parlamentu lomu, īstenojot Kotonū partnerattiecību nolīgumu, un Rezolūciju par lauksaimniecības un kalnrūpniecības precēm ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2005. gada 12. oktobra paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam un Ekonomikas un sociālo jautājumu komitejai “ES Āfrikas stratēģija”. Mērķis — “Eiropas un Āfrikas pakts Āfrikas attīstības paātrināšanai”,
- ņemot vērā Pasaules Parlamentāriešu pretkorupcijas organizācijas (GOPAC) sagatavoto parlamentāriešu rokasgrāmatu par korupcijas kontroli,
- ņemot vērā organizācijas *Transparency International* 2006. gada 6. novembrī Berlīnē publicēto 2006. gada korupcijas uztveres indeksu (CPI),
- ņemot vērā Apvienotās parlamentārās asamblejas prezidija 2006. gada 23.-27. februāra faktu noskaidrošanas brauciena uz Maurītāniju ziņojumu,
- ņemot vērā Politisko lietu komitejas ziņojumu (ACP-EU/3937/07/galīgā redakcija),

⁽¹⁾ OV C 249, 7.10.2005.

⁽²⁾ OV C 103 E, 29.4.2004., 550. lpp.

⁽³⁾ Vēl nav publicēts OV.

⁽⁴⁾ OV C 136, 9.6.2006., 17. lpp.

- A. atbalstot valstu atbildības principu savu valstu un visu pilsoņu priekšā par valsts ieņēmumu un izdevumu pārvaldību;
- B. tā kā ekonomiskiem un finanšu ieguvumiem, kas gūti no dabas bagātību izmantošanas, ir jāparādās kā ievērojamam tautas attīstības pieaugumam;
- C. tā kā to valstu valdībām, kurās ir lieli dabas resursi, ir pienākums un atbildība savus ieņēmumus pirmām kārtām izmantot, lai apmierinātu savu iedzīvotāju pamatvajadzības, jo īpaši veselības un izglītības nozarēs, kā arī lai cīnītos pret nabadzību;
- D. tā kā, lai panāktu labu pārvaldību, ir jāņem vērā fakts, ka šiem ieņēmumiem ir daudz lielāka pievienotā vērtība, ja dabas resursus apstrādā un bagātina pašās valstīs, nevis tad, kad tos eksportē kā izejvielas;
- E. tā kā arī ārvalstu valdību un kompetento valsts iestāžu pienākums ir izmantot ieņēmumus no savu valstu dabas resursiem atbildīgi, lai no tiem gūtu tiešu labumu pašreizējie un turpmākie iedzīvotāji;
- F. tā kā dabas resursu izmantošana var kļūt par ilgtspējīgas attīstības spēku, ja samazina tās negatīvo sociālo un vides ietekmi un ja tiek godīgi sadalīti tās ieguvumi un izmaksas;
- G. tā kā to valstu iedzīvotājiem, kurās ir lieli dabas resursi, ir neatņemamas tiesības visgodīgākajā iespējamajā veidā gūt labumu no iegūtajām bagātībām un ekonomiskās izaugsmes potenciāla;
- H. tā kā attiecīgajiem uzņēmumiem ir pienākums nodrošināt, lai to ieguldījumi veicina ilgtspējīgu attīstību tajās valstīs, kuru lielos dabas resursus tie izmanto;
- I. tā kā pārredzamības trūkums attiecībā uz likumīgiem maksājumiem, kurus šie uzņēmumi veic valstu valdībām, ir būtisks uzņēmējdarbības risks, ciktāl tas pakļauj šos uzņēmumus apsūdzībām par līdzdalību korupcijā un mazina to darbības likumību;
- J. tā kā Eiropas valdību pienākums ir cīnīties pret šādu rīcību;
- K. tā kā slikta pārvalde un pārredzamības trūkums attiecībā uz valdības ienākumu pārvaldību saistībā ar dabas resursiem var padziļināt politisko korupciju un palielināt valsts līdzekļu piesavināšanās risku;
- L. ņemot vērā pasaules naftas cenu kāpumu pēdējo 36 mēnešu laikā un iegūto ieņēmumu pārpalikumu;
- M. tā kā ievērojami ienākumi no dabas resursu, jo īpaši naftas, izmantošanas jaunattīstības valstīs var radīt nopietnu ekonomisko un sociālo nelīdzsvarotību, saasināt sociālo netaisnību un pat sekmēt vardarbīgas situācijas rašanos, ja tie netiek pareizi izmantoti, lai gūtu labumu visas iedzīvotāju grupas un veicinātu valsts attīstību, un tā kā attiecībā uz naftu pastāv risks iegūt mākslīgi augstus izaugsmes rādītājus, kaitējot tautas attīstības rādītājiem;
- N. tā kā Eiropas Parlaments 2004. gada martā pieņēma grozījumu direktīvai par pārredzamības prasībām, kurā tas aicina ES dalībvalstis mudināt Eiropas biržās kotētos uzņēmumus publicēt valdībām veiktos maksājumus;
- O. tā kā pārvaldības un atbildības uzlabošana valsts finanšu vadībā samazina konfliktu riskus attiecībā uz dabas resursu izmantošanu;

- P. tā kā būtisks nodokļu pārredzamības palielinājums un valsts korupcijas izskaušana palīdzētu mazināt politisko risku un sekmētu stabilāku vidi, kas nodrošinātu valsts un ārvalstu ieguldījumus, jo īpaši ieguves rūpniecības nozarē, kā to atzinuši institucionālie investori, kuri kopumā pārvalda 12,3 miljardus eiro lielus līdzekļus;
- Q. ņemot vērā, ka nodokļu pārredzamība un energoapgādes drošība ir savstarpēji saistītas, ņemot vērā to, ka korupcija un slikta pārvaldība valstīs, kas piegādā enerģiju, var pastiprināt vilšanos attiecībā uz enerģētikas nozari un radīt draudus energoietaisēm, šādi samazinot piegāžu nokļūšanu pasaules tirgos;
- R. tā kā slikta pārvaldība un pārredzamības trūkums attiecībā uz dabas resursu izmantošanu var arī radīt nopietnu ietekmi uz vidi — pārmērīga mežu izciršana var potenciāli radīt pārtuksnešanos, citas klimata pārmaiņas un kaitējumu videi, ietekmēt cilvēkus, faunu un floru;
- S. tā kā iedzīvotāji tajās teritorijās, kurās izmanto dabas resursus, negūst pietiekamu labumu no iegūtajiem ieņēmumiem, un turklāt viņus bieži ietekmē šādas darbības nopietnā ietekme uz vidi, piemēram, gaisa, ūdens un augsnes piesārņojums;
- T. tā kā dabas resursi ir ne tikai minerālu resursi, bet arī fauna un flora, tīrs ūdens un tīrs gaiss, kas ir jāaizsargā vai jāuzlabo;
- U. ņemot vērā videi draudzīgas labas prakses īstenošanas nozīmi saistībā ar naftas resursu un ĀKK valstu galveno dabas resursu vadību;
- V. tā kā ir svarīgi valsts amatpersonu vidū veicināt tādas vērtības un labās īpašības kā neieinteresētību, integritāti, atbildību, pārredzamību un godīgumu, lai padarītu korupciju neiedomājamu vai neiespējamu;
- W. tā kā integritātes un ētisko standartu ievērošana galvenokārt ir veids, kādā iedzīvotājus nodrošina ar dabas resursu izmantošanas pakalpojumiem, kurus viņiem ir tiesības sagaidīt no valsts;
- X. ņemot vērā vajadzību stiprināt jaunattīstības valstu parlamentu un demokrātisko iestāžu iespējas, lai tām ļautu efektīvi pildīt to izpildvaras uzraudzības un budžeta iestāžu pilnvaras;
- Y. tā kā nodrošinātība ar dabas resursiem pagātnē ne vienmēr ir bijusi svētība, bet drīzāk gan lāsts iesaistītajiem iedzīvotājiem valstīs, kurās trūkst demokrātiskas kontroles, atbildības un tiesiskuma, kad cīņa par resursiem ir veicinājusi korupciju un vardarbīgus konfliktus, kuros bieži ir cietuši vietējie iedzīvotāji;
- Z. tā kā straujas ekonomiskas izaugsmes valstu, piemēram, Ķīnas, augošais pieprasījums pēc dabas resursiem ir paātrinājis starptautisko cīņu par šādiem resursiem un bieži vien paildzinājis nedemokrātisku režīmu pastāvēšanu, vardarbīgus konfliktus un cilvēktiesību pārkāpumus;
- AA. tā kā noteikti uzņēmumi neievēro Starptautiskās darba organizācijas (SDO) darba pamatstandartus, par kuriem panākta vienošanās, un ir atbildīgi par letāliem negadījumiem un bērnu darba izmantošanu; tā kā šie uzņēmumi ir arī galvenais virzītājspēks arvien plašākai mežu izciršanai Āfrikā un Āfrikas ziloņkaula nelegālās tirdzniecības pieaugumam, bet daži no tiem ir atkārtoti piekerti, nelegāli zvejojot Āfrikas ūdeņos;

1. aicina ĀKK valstis visus ieņēmumus no dabas resursu izmantošanas prioritāri piešķirt to iedzīvotāju pamatvajadzību apmierināšanai, jo īpaši veselības, izglītības, dabas resursu un vides saglabāšanas jomās, šādi palīdzot panākt Tūkstošgades attīstības mērķus (TAM);
2. aicina ĀKK un Eiropas valstis ievērot un pilnībā īstenot Kotonū Nolīguma definīcijas un ieteikumus attiecībā uz labu pārvaldību (9. panta 3. punkts);
3. aicina dalībvalstis un Komisiju, rūpējoties par labu pārvaldību, piešķirt lielāku nozīmi apstrādes nozares attīstībai ĀKK valstīs, nevis Eiropas uzņēmumiem nodrošināt pieeju ĀKK valstu dabas resursiem;
4. aicina ĀKK grupas Āfrikas valstis ratificēt Āfrikas Savienības Konvenciju par korupcijas novēršanu un apkarošanu; aicina Karību reģiona valstis ratificēt Amerikas Konvenciju par cīņu pret korupciju; aicina visas ĀKK un ES dalībvalstis ratificēt ANO Konvenciju par cīņu pret korupciju un ANO Deklarāciju par korupcijas un kukuļošanas apkarošanu starptautiskajos tirdzniecības darījumos, kā arī ieviest konkrētus mehānismus iepriekš minētā 3. punkta noteikumu efektīvai uzraudzībai un īstenošanai;
5. aicina Eiropas Savienības dalībvalstu un ĀKK valstu valdības pieņemt un palīdzēt ieviest praksē principus, kas noteikti privātās iniciatīvās labākas pārvaldības sekmēšanai saistībā ar tādu ieņēmumu vadību, kas iegūti no dabas resursiem, piemēram, *EITI* un “*Publish What You Pay*” un “*Publish What You Earn*” kampaņās;
6. aicina Eiropas Komisiju un ES dalībvalstu valdības veicināt *EITI* pilnveidošanu un pilnīgu īstenošanu, jo īpaši, sagatavojot noteikumus par obligātu pārredzamību, ieviešot efektīvus kontroles mehānismus un īstenojot piekto kritēriju, kas ietver pilsoniskās sabiedrības aktīvu līdzdalību *EITI* iniciatīvās, kā arī veicot finanšu iemaksas *EITI* ieguldījumu fondā;
7. aicina ĀKK valstis nodrošināt, lai ieņēmumus arī izmanto šo valstu ekonomikas dažādošanai un saimniecisko darbību ražošanas procesa uzlabošanai attīstītākā pakāpē, nevis aprobežojas tikai ar dabas resursu iegūvi;
8. aicina Eiropas Komisiju nosūtīt misijas uz jaunattīstības valstīm, kuras piegādā enerģiju, lai palīdzētu īstenot *EITI*;
9. aicina visas ĀKK valstis, kuras ir oficiāli piekritušas *EITI* iniciatīvai, īstenot tās obligātos kritērijus praksē, jo īpaši piekto kritēriju, nodrošinot, lai pilsoniskā sabiedrība var veikt uzraudzību bez ierobežojumiem un jebkāda veida bailēm vai iebiedēšanas;
10. mudina visas ar resursiem bagātās valstis, kuras parakstījušas Kotonū Nolīgumu un vēl nav oficiāli piekritušas *EITI*, pievienoties šai iniciatīvai, un aicina ES dalībvalstu un ĀKK valstu valdības īstenot pilsoniskās sabiedrības rīcībspējas palielināšanas noteikumus, kas minēti Kotonū Nolīguma 7. pantā, kā arī ieteikumus, kas izstrādāti divos ĀKK Pilsoniskās sabiedrības forumos, kas notika 2002. gadā un 2006. gada aprīlī;
11. aicina visas ĀKK un ES valstu valdības mudināt visus investorus pievienoties *EITI* un ievērot citas iniciatīvas un konvencijas, kas sekmē labu pārvaldību, pārredzamību un atbildību attiecībā uz dabas resursu izmantošanu;
12. aicina visas ĀKK un ES valstu valdības prasīt arī strauji augošas ekonomikas valstu valdībām ievērot savas saistības, piemēram, starptautisko darba pamatstandartu ievērošanu, bērnu darba likvidēšanu, kājnieceku ieroču un vieglo ieroču (*SALW*) izplatības ierobežošanu, jo īpaši konfliktu zonās, kā arī izejvielu un kokmateriālu nelikumīga importa aizliegšanu;

13. aicina Eiropas Komisiju un ES dalībvalstis nosūtīt atbalstu attīstības jomā ar resursiem bagātajā valstīm ar nosacījumu, ja tiek panākts progress attiecībā uz labu pārvaldību, pārredzamību un atbildību saistībā ar dabas resursu vadību, pievienojoties un aktīvi īstenojot tādas iniciatīvas kā *PWYP*, *PWYE* un *EITI*;
14. prasa Eiropas Savienības dalībvalstu valdībām un Eiropas Komisijai atbalstīt dalībvalstu centienus veicināt pārredzamību ieguves rūpniecības nozarē, ieviešot piemērotus grāmatvedības standartus un uzņēmējdarbības tiesību noteikumus, ņemot vērā atbalstu, ko 2004. gada martā Eiropas Parlaments sniedza direktīvas par pārredzamību prasību grozījumam, kā arī Komisijas 2005. gada 12. oktobra paziņojumam “ES Āfrikas stratēģija”;
15. aicina visas iesaistītās puses īstenot standartus, kuros pieprasīta pārredzamība un lielāka atbildība saistībā ar valsts izdevumu un ieņēmumu pārvaldības sistēmām, tostarp:
  - Parlamenta un tā iestāžu veikta budžeta kontrole,
  - budžetu un valsts izdevumu atsevišķa revīzija, ko veic neatkarīga revīzijas palāta,
  - valsts budžetu pārredzamība,
  - valsts ieņēmumu un izdevumu uzraudzība ĀKK valstīs,
  - to uzņēmumu atbildība, uz kuriem attiecas noteikumi par informācijas izpaušanu;
16. aicina visus dalībniekus nodrošināt, lai enerģijas piegādātāju valstu valdības, kuras ir pieredzējušas nopietnas pārvaldības problēmas un korupciju, negūst labumu no nebūtiskas palīdzības, izdevīgiem tirdzniecības noteikumiem vai citām priekšrocībām līdz laikam, kad tās sniedz pierādījumus par skaitliski aprēķināmiem centieniem panākt lielāku pārredzamību, jo īpaši attiecībā uz valsts budžetu;
17. aicina visus divpusējos un daudzpusējos līdzekļu piešķirējus un eksporta kredītu aģentūras izstrādāt nosacījumu kopumu, kas nav tikai abstrakti, bet kuru pamatā ir valdību pārstāvības atbildība pret saviem iedzīvotājiem un partnerības sistēma, kurā atbalsts, kas nav humānā palīdzība, tiek piešķirts ar nosacījumiem saskaņā ar virkni konkrētu kritēriju, par kuriem panākta vienošanās, un jo īpaši — valsts pārredzamību attiecībā uz ieņēmumiem no dabas resursu izmantošanas saskaņā ar principiem, kuri kodificēti “*SVF norādījumos par finanšu līdzekļu ieņēmumu pārredzamību*”;
18. aicina ĀKK un ES dalībvalstis nodrošināt, lai labas pārvaldības, pārredzamības un atbildības veicināšana attiecībā uz dabas resursu izmantošanu, ir savstarpēju uzņēmumu un kopīgi noteiktu kritēriju pamatā politikajā dialogā, kas noteikts Kotonū Nolīguma 8. pantā;
19. aicina ES dalībvalstu valdības nodrošināt, lai pārredzamības un demokrātiskas pārbaudes veicināšana attiecībā uz ieņēmumu izlietojumu valstīs, kuras piegādā enerģiju ES, ir kopīgās Eiropas enerģētikas stratēģijas prioritāte;
20. iesaka turpmākajā “ES un Āfrikas kopīgajā stratēģijā” īpaši izcelt labas pārvaldības, pārredzamības un atbildības jautājumus attiecībā uz dabas resursu izmantošanu;
21. mudina īstenot labu praksi naftas resursu pārvaldības jomā, kā tas noteikts “*SVF norādījumos par finanšu līdzekļu ieņēmumu pārredzamību*”;
22. aicina ĀKK un ES valstu valdības un parlamentus nodrošināt, lai dabas resursu izmantošana nerada lielu ekoloģisko nelīdzsvarotību; šajā sakarā ar bažām atzīmē, ka pārmērīga koku izciršana var izraisīt pārtuksnešošanos un citas klimata pārmaiņas, pret ko ir attiecīgi jārikojas ar atbildīgas mežsaimniecības un attiecīgas mežu atjaunošanas prakšu palīdzību, kā arī aicina tos uzņēmumus, kas izmantot dabas resursus, ievērot vides standartus;

23. aicina valstu un reģionālās valdības, parlamentus un iestādes nodrošināt, lai dabas resursu likumīga izmantošana veido daļu no vides aizsardzības plāna, kas virzīts uz pasākumiem, lai aizsargātu gaisu, ūdeni un augsni, kā arī saglabātu faunas un floras dažādību;
24. aicina visas valdības pieņemt tiesību aktus, kas aizliedz nelegāli izstrādātu kokmateriālu importu, un vienlaikus pārliecināties, lai valsts pasūtījuma procedūras ir ierobežotas attiecībā uz kokmateriāliem no ilgtspējīgiem un likumīgiem avotiem;
25. aicina visas kokmateriālu ražotājvalstis nodrošināt ilgtspējīgu mežizstrādi attiecībā uz visiem vietējiem kokmateriāliem, ievērojot vietējo iedzīvotāju tiesības un ņemot vērā ietekmi uz vidi;
26. aicina ES veikt visaptverošu un oficiālu pētījumu mežsaimniecības jomā, stiprināt vietējo kopienu zemes lietošanas un pieejas tiesības un nodrošināt nozīmīgu sabiedrības līdzdalību;
27. mudina visas dimantu tirdzniecībā iesaistītās valstis pilnībā pievienoties Kimberli sertifikācijas sistēmai attiecībā uz neapstrādātu dimantu starptautisko tirdzniecību; uzsver progresa nozīmi virzībā uz dalībvalstu un dimantu rūpniecības neatkarīgu atbilstības pārbaudi, kā arī iespēju nodrošināt, lai Kimberli procesa dalībnieki var uzraudzīt dimantu rūpniecības atbilstību;
28. aicina ANO Drošības padomes locekļus pieņemt definīciju terminam “konflikta resursi” un Miera uzturēšanas komisijas pilnvarās iekļaut dabas resursu pārvaldību;
29. mudina izveidot un pareizi lietot informācijas sistēmas, piemēram, kalnrūpniecības datu bāzi;
30. uzsver, ka uzņēmumi, kas izmanto dabas resursus, ir atbildīgi par pārredzamas ekonomikas vides veicināšanu, kas ievēro ilgtspējīgu attīstību, un ka šāda rīcība ir šo uzņēmumu interesēs; mudina tos šajā sakarā uzsākt kolektīvas iniciatīvas, piemēram, ekoloģiski “tīru” uzņēmumu sertificēšanu;
31. norāda, ka saskaņā ar Kotonū Nolīguma 96. un 97. punktu nopietnos korupcijas gadījumos var uzsākt apspriežu procedūru;
32. aicina ĀKK valstis uzsākt publiskas valsts debates par ieņēmumu no dabas resursiem izmantošanu un sociālo taisnīgumu;
33. prasa ĀKK naftas ražotājvalstīm ievērot, atbalstīt un veicināt pretkorupcijas aktīvistu un pārredzamības aizstāvju pasākumus;
34. uzsver ĀKK valstu parlamentu nozīmi, lai veicinātu labu pārvaldību, un iesaka turpmākajā “ES un Āfrikas kopīgajā stratēģijā” atzīt un oficiāli noteikt šo nozīmi;
35. aicina ĀKK un ES valstu un reģionālos parlamentus sadarboties kopīgi ar pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem, lai izveidotu pārbaudi un līdzsvara sistēmu, tostarp kriminālprocesus, lai cīnītos pret korupciju valdībās un pārvaldes iestādēs;
36. mudina valdības, iestādes un visus politiskos vadītājus piešķirt daļu no ieņēmumiem, kas gūti no dabas resursu atbildīgas izmantošanas, lai palielinātu ierēdņu, policistu un attiecīgo ekonomikas nozaru darbinieku algas ar mērķi padarīt korupciju mazāk pievilcīgu;
37. aicina ĀKK valstu valdības un Eiropas Komisiju atbalstīt ĀKK valstu un reģionālos parlamentus to darbā, veicot budžeta iestādes pienākumus, ar dialoga, informācijas apmaiņas un potenciāla palielināšanas palīdzību;
38. aicina Komisiju sagatavot paziņojumu, kurā definēta Eiropas Savienības stratēģija parlamentārās demokrātijas un tiesiskuma stiprināšanai jaunattīstības valstīs;

39. mudina ĀKK valstu parlamentus izdarīt spiedienu un savām valdībām, lai cīnītos pret iekšējo korupciju un šādi veicinātu labāku valsts ieņēmumu pārvaldību, iekļaujot pretkorupcijas tiesību aktus un neatkarīgas uzraudzības mehānismus, kuru mērķis ir labāka pārredzamība vai plašāka piekļuve informācijai par ieņēmumiem, kas gūti no dabas resursu izmantošanas, izlietojumu un piešķiršanu;
40. uzsver, ka ir arī būtiski ĀKK valstīs stiprināt tiesu sistēmu, neatkarīgas tiesu un augstākās revīzijas iestādes;
41. aicina ĀKK parlamentus pieņemt konkrētus labas pārvaldības rīcības kodeksus, lai novērstu jebkādu starptautiskās korupcijas risku; uzskata, ka parlamentāriešu ienākumu publicēšana arī varētu veicināt lielāku pārredzamību;
42. aicina valstu un reģionālos parlamentus atbalstīt un atvieglot pilsoniskās sabiedrības pārstāvju darbību, lai cīnītos pret sliktu pārvaldību un korupciju, ļaujot tiem veikt savu darbu optimālos apstākļos un ar maksimālu rīcības brīvību, kā arī garantējot tiem iespējas, līdzekļus un vajadzīgos resursus;
43. aicina pilsonisko sabiedrību un valstu parlamentus piedalīties efektīvā budžeta uzraudzībā, izmantojot valsts izdevumu pārraudzības pārskatus (*PETS*), kuros tiek veikts detalizēts ieņēmumu un izdevumu salīdzinājums, pamatojoties uz *ESAO Attīstības veicināšanas komitejas (AVK)* piemērotajiem kritērijiem;
44. uzskata, ka ir jāsaģatavo īpaši sociālie rādītāji, lai iegūtu detalizētākus datus attiecībā uz pārvaldības kvalitāti, ko panākuši Kotonū Nolīguma parakstītāji, un aicina nodrošināt pārredzamību iesaistītajām pilsoniskās sabiedrības organizācijām attiecībā uz saņemto līdzekļu pārvaldību;
45. aicina valdības, iestādes un visus politiskos līderus nodrošināt, lai ierēdņi saņem īpašu apmācību un tiek informēti par dabas resursu atbildīgu lietošanu un videi draudzīgu izmantošanu;
46. uzsver, ka cīņa pret korupciju var efektīvi sekmēt drošāku ieguldījumu apstākļu izveidi; aicina Eiropas Savienību kā līdzpriekšsēdētāju programmā “Valsts izdevumi un finanšu atbildība” (*PEFA*), kura sniedz standarta sistēmu fiduciārā riska novērtēšanai saņēmējās valstīs, iekļaut konkrētus *PEFA* rādītājus, lai mērītu korupcijas līmeni;
47. aicina Komisiju izmantot šādi noteiktu korupcijas līmeni par pamatu labas pārvaldības veicināšanai un Kotonū Nolīguma 96. un 97. punktā minēto sarunu uzsākšanai attiecībā uz atbilstīgiem pasākumiem pret korumpētiem režīmiem; tomēr uzsver, ka labas pārvaldības veicināšana nedrīkst būt par pamatu atbalsta nosacījumam vienpusējai uzspiešanai;
48. uzsver reģionālo iniciatīvu, piemēram, Āfrikas salīdzinošās pārskatīšanas mehānisma (*APRM*), nozīmīgo lomu korupcijas samazināšanā un labas pārvaldības veicināšanā; uzsver, ka Āfrikas valstīm ir jāīsteno šīs iniciatīvas un Komisijai un dalībvalstīm jāsniedz šī uzdevuma veikšanai vajadzīgais tehniskais un finansiālais atbalsts;
49. aicina tās Eiropas Savienības dalībvalstis, kurām ir finanšu centri, veikt visus vajadzīgos juridiskos un administratīvos pasākumus, lai garantētu nelegāli iegūtu līdzekļu nosūtīšanu atpakaļ uz izcelsmes valsti;
50. uzdod līdzpriekšsēdētājiem nosūtīt šo rezolūciju ĀKK un ES Padomei, Eiropas Komisijai, Āfrikas Savienības komisijai, Visāfrikas parlamentam un valstu un reģionālajiem parlamentiem, kā arī Pasaules Parlamentāriešu pretkorupcijas organizācijai (*GOPAC*).

REZOLŪCIJA ⁽¹⁾**par ĀKK valstu sīkzemnieku nabadzības samazināšanu, sevišķi auglīkopības, dārzenkopības un puķkopības nozarē**

ĀKK-ES Kopējā parlamentārā asambleja,

- tiekoties Visbādenē (Vācija) no 2007. gada 25. līdz 28. jūnijam,
  - ņemot vērā tās Reglamenta 17. panta 1. punktu,
  - ņemot vērā 2000. gada 23. jūnijā Kotonū parakstītā ĀKK un ES Partnerattiecību nolīguma mērķus tirdzniecības jomā un nabadzības mazināšanā,
  - ņemot vērā ANO ziņojumu par pārtikas nodrošinājumu jaunattīstības valstīs, ko ANO īpašais referents sniedza ANO Cilvēktiesību komisijai 2002. gada martā ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Keiptaunas Deklarāciju par nākamajām ĀKK un ES sarunām par jaunu kārtību tirdzniecībā,
  - ņemot vērā to, ka Pasaules Pārtikas organizācijas 1996. gada augstākā līmeņa sanāksmes nodoms līdz 2015. gadam uz pusi samazināt to cilvēku skaitu, kam ir nepietiekams uzturs, ne tuvu netiek sasniegts ⁽³⁾,
  - ņemot vērā ANO Tūkstošgades attīstības mērķu (TAM) deklarāciju un tās saistības nabadzības izskaušanā ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā tiem sekojošos Apvienoto Nāciju Attīstības programmas sagatavotos pārskatus par tautas attīstību,
  - ņemot vērā ĀKK zemnieku organizāciju reģionālo tīklu 2006. gada 10. decembrī publicēto vidusposma pārskatu par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem (EPA) ⁽⁵⁾ un jau notiekošās sarunas par tiem,
- A. tā kā saskaņā ar UNCTAD 2006. gada ziņojumu par vismazāk attīstītām valstīm galējā nabadzībā dzīvojošu cilvēku skaits pēdējos trīsdesmit gados ir vairāk nekā divkāršojies, pieaugot no 138 miljoniem 20. gadsimta sešdesmitajos gados līdz 334 miljoniem 2000. gadā, un, ja pašreizējās tendences saglabāsies, to cilvēku skaits, kuri dienā tērē mazāk kā vienu dolāru, pieaugs no 334 miljoniem līdz 471 miljoniem 2010. gadā;
- B. tā kā bads, nepareizs uzturs un tas, ka miljoniem cilvēku nav pieejama pārtika, cita starpā ir gan jaunattīstības valstu, gan rūpnieciski attīstīto valstu valdību ekonomiskās, lauksaimniecības un tirdzniecības politikas sekas;
- C. tā kā lauksaimniecība vairumam ĀKK iedzīvotāju ir galvenā ekonomikas nozare un viņu eksistence ir atkarīga no lauksaimniecības ražošanas un ar to saistītajām darbībām, un tā kā nodarbinātība šajā nozarē ir aprēķināta 60 % līmenī visās ĀKK valstīs; tā kā 73 % no lauku iedzīvotājiem Āfrikā ir sīkzemnieki, kas piekļū pašnodrošinājuma lauksaimniecību, kuriem nodrošinātība ar pārtiku ir galvenā prioritāte;

⁽¹⁾ Pieņēma 2007. gada 28. jūnijā Visbādenē (Vācija).

⁽²⁾ ANO īpašā referenta par tiesībām uz pārtiku *Jean Ziegler* ziņojums (E/CN.4/2002/58) ANO Cilvēktiesību komisijai.

⁽³⁾ Romas Deklarācija par pasaules nodrošinātību ar pārtiku, kas pieņemta Pasaules Pārtikas organizācijas sammitā 1996. gada 13.-17. novembrī Romā, Itālijā.

⁽⁴⁾ ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcija Nr. 5/2, kas pieņemta 2000. gada 18. septembrī — "ANO Tūkstošgades deklarācija".

⁽⁵⁾ Vidusposma pārskats par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem (EPA), zemnieku organizāciju reģionālo tīklu neatkarīgs ieguldījums, 2006. gada 10. decembris.

- B. tā kā bioloģiskā daudzveidība, ilgtspējīga lauksaimniecība un nodrošinātība ar pārtiku pilnībā ir atkarīga no ĀKK valstu pārtikas apgādes suverenitātes atzīšanas, politikas nodrošinājuma, kas vajadzīgs, lai aizsargātu ĀKK trauslās nozares un zemnieku individuālās un kolektīvās tiesības uzglabāt, mainīt, izplatīt un uzlabot sēklas, lai attīstītu pārtikas ražošanu;
- E. tā kā lielāko daļu ĀKK valstu lauksaimniecisko ražošanu un eksportu pamatā veic maza apjoma ģimenes saimniecības, kas ir ļoti jutīgas pret cenu svārstībām;
- F. tā kā lielākā daļa ĀKK lauksaimnieciskā eksporta ir atkarīga no viena vai diviem neapstrādātiem produktiem, kas ekonomikai dod mazu pievienoto vērtību, un tas pastiprina ĀKK ekonomikas neaizsargātību;
- G. tā kā tradicionālu lauksaimniecības produktu, piemēram, kafijas, kakao, ādas izstrādājumu un ādu, eksportam ir nenozīmīgs pieaugums ES tirgū iepriekšējo 15 gadu laikā, bet jaunu produktu, piemēram, ziedu, eksportam ir iespaidīgs (seškārtīgs) pieaugums, un godīgas tirdzniecības un organisko produktu tirgus nišas ir strauji paplašinājušās, un tām ir liels potenciāls;

Vietējā atbalsta samazinājums un lēta importa pieaugums

- H. tā kā strukturālo pielāgojumu programmas, kas īstenotas kopš 20. gadsimta astoņdesmitajiem gadiem, ir novedušas pie valdības atbalsta samazināšanas sīkzemniekiem un pārtikas ražošanai un veicinājušas vietējās lauksaimniecības novājināšanos;
- I. tā kā krasās politikas pārmaiņas ĀKK lauksaimniecības nozarē ietver cenu kontroles atcelšanu saimniecībās izmantotajām izejvielām un tajās saražotajai produkcijai, importa tarifu krasu samazināšanu, valdības atbalsta samazināšanu lauksaimniecības paplašināšanai un veterināriem pakalpojumiem, pilnībā vai daļēji valsts kontrolētu lauksaimniecības produktu tirdzniecības organizāciju aiziešanu un vietējo tirgu atvēršanu ārējai konkurencei;
- J. tā kā ĀKK vietējos zemniekus apdraud vietējā patēriņa pamatproduktu, piemēram, graudaugu, piena, gaļas, dārzeņu un apstrādātu produktu imports;

Negodīgi tirdzniecības noteikumi

- K. tā kā tirgus kultūru ekonomika, ko neizbēgami nosaka ģeoklimatiskie apstākļi un apvidus, nostāda ĀKK iedzīvotājus ļoti paradoksālā situācijā, kurā viņi ražo pārtiku starptautiskajiem tirgiem, bet no bagātām valstīm ievad subsidētus pārtikas pamatproduktus, lai apmierinātu savas vietējās vajadzības;
- L. ievērojot to, ka ĀKK valstu eksporta ieņēmumi pēdējās desmitgadēs ir samazinājušies, lai gan tām ir absolūtas priekšrocības attiecībā uz tropu produktiem, preču cenu svārstības ir izraisījušas sabrukumu tropu produktu, piemēram, kafijas, kakao, palmu eļļas un kokvilnas, tirgū līdz 60 %, un tam bijusi katastrofāla sociāla un ekonomiska ietekme uz ĀKK iedzīvotājiem;
- F. tā kā pašreizējais EPA sarunu process ir neatbilstīgs, jo īpaši attiecībā uz lauksaimniecības nozari, ņemot vērā milzīgās ražīguma un konkurētspējas atšķirības starp sešiem ĀKK reģioniem un ES;
- N. atgādinot, ka ĀKK un ES tirdzniecības attiecību pamatā ir Jaundes Nolīgumi starp bijušajām koloniālajām lielvalstīm un to bijušajām kolonijām, lai garantētu Eiropas piekļuvi konkrētām izejvielām, vienlaikus nodrošinot ĀKK valstīm drošus noieta tirgus un vērtīgus, stabilus un paredzamus ieņēmumus no eksporta, jo īpaši saskaņā ar preču protokoliem;

Klimata pārmaiņu ietekme

- O. tā kā saskaņā ar ANO ziņojuma par ūdens uzraudzības sistēmu pasaulē otro izdevumu (2006) 75 % Āfrikas iedzīvotāju dzīvo sausos vai pussausos reģionos, un aptuveni 20 % dzīvo teritorijās, kurās ir lielas klimata ikgadējas svārstības;
- P. tā kā saskaņā ar Tūkstošgades ekosistēmas novērtējuma ziņojuma secinājumiem aptuveni 60 % pasaules ekosistēmas, tostarp saldūdens un zivju krājumi, tiek degradēti vai to izmantošana nav ilgtspējīga; tā kā pasaules visnabadzīgākie cilvēki visvairāk cieš šīs ekosistēmas degradācijas dēļ un visapdraudētākās jomas ir ūdens, lauksaimniecība, cilvēku veselība, bioloģiskā daudzveidība un jūras līmeņa celšanās;
- H. tā kā biežāk ir sagaidāma plūdu un sausuma iestāšanās, kas izsauc badu un rada plašus sabiedrības ekonomiskās labklājības traucējumus, jo īpaši Āfrikā, bet jūras līmeņa celšanās apdraud dažu Klusā okeāna salu dzīvotspēju;
- R. tā kā saskaņā ar Klimata pārmaiņu starpvalstu padomes (IPCC) 2007. gada ceturto novērtējumu klimata pārmaiņas nākamajos 50 gados varētu traucēt sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus, dažām Āfrikas valstīm ciešot no lauksaimniecības ražu samazināšanās par 50 % līdz 2020. gadam un mazajām salām Karību jūrā, Āfrikas piekrastē un Klusajā okeānā saskaroties ar nepietiekamiem dzeramā ūdens resursiem;

HIV/AIDS ietekme

- S. tā kā saskaņā ar Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) aprēķiniem 25 visvairāk skartajās valstīs Āfrikā kopš 1985. gada no HIV/AIDS miruši 7 miljoni laukstrādnieku un paredzams, ka divās nākamajās desmitgadēs no šīs slimības mirs vēl 16 miljoni cilvēku;
- T. tā kā sagaidāms, ka desmit Āfrikas valstīs ar vislielāko HIV/AIDS izplatību darbaspēks samazināsies no 10 % līdz 26 %, kas nopietni apdraud sabiedrības veselību un sociālo un ekonomisko attīstību tajās Āfrikas valstīs, kurās lauksaimniecībai ir galvenā nozīme;
- U. tā kā HIV/AIDS galvenokārt ietekmē produktīvo darbaspēku, atstājot skartos reģionus bez pārtikas ražotājiem un zemniekiem, iznīcinot lauksaimniecības nozari nākamajām paaudzēm;
- V. tā kā sīkzemnieku lauksaimniecības un HIV/AIDS problēmas ir būtībā savstarpēji saistītas, ņemot vērā, ka ilgtspējīga sīksaimniecību lauksaimniecības nozare ir svarīga ne tikai tāpēc, ka tā nodrošina finanšu līdzekļus, lai apmaksātu zāles pret retrovirusu, bet arī tāpēc, ka tā nodrošina līdzsvarotu un barojošu diētu, kas nepieciešama, lai šīs zāles būtu efektīvas;
- W. tā kā ir jāattīsta rīcības stratēģija (zemes, kredītu un medikamentu pieejamība) un jauni instrumenti to lauku iedzīvotāju, jo īpaši vecāku cilvēku, sieviešu un slimības novājinātu pieaugušo, īpašo vajadzību apmierināšanai, kurus ir ietekmējusi pandēmija;

Lauksaimniecība kā daļa no nacionālās attīstības politikas un ĀKK un ES sadarbības

- X. tā kā par spīti faktam, ka lielākā daļa nabadzīgo cilvēku ĀKK valstīs dzīvo lauku teritorijās, ne valstu valdības, ne ES attīstības sadarbības politika nepiešķir prioritāti lauksaimniecības un lauku attīstībai;
- Y. tā kā 9. Eiropas Attīstības fondā (EAF) tikai 4 no 78 ĀKK valstīm ir padarījušas lauksaimniecību par prioritāru nozari;
- Z. tā kā 30,7 % no 9. EAF tika piešķirta strukturālo pielāgojumu programmām, 21,4 % transportam, tikai 7 % lauku attīstībai un 1,1 % īpaši ar lauksaimniecību saistītām nozarēm;
- AA. tā kā, kaut arī ražotāju vairākums ir sievietes, viņu darbs netiek atzīts un viņu īpašajām vajadzībām velta ļoti maz vēribas;
- AB. tā kā saskaņā ar 10. EAF katrā valstī izvēlas tikai divas svarīgākās nozares;

- AC. tā kā kredītu pieejamība sīkzemniekiem ir nopietna problēma, un tā kavē viņu attīstību;
- AD. tā kā sīkzemnieki mazāk labvēlīgos reģionos jāuzskata par prioritāti, jo viņi parasti nav saņēmuši lauksaimniecības atbalstu; tā kā subsidēšanas un ieguldīšanas princips attālākos un trūcīgos reģionos ir labi iesakņojies ES kohēzijas politikā;
- AE. tā kā ES pašlaik turpina izstrādāt stratēģiju "Atbalsts tirdzniecībai", kas sīkzemniekiem varētu radīt lielāku atbalstu;
1. uzskata, ka ĀKK un ES sadarbības attīstības politikas pamatā jābūt tam, ka tiek atzītas ĀKK valstu tiesības aizsargāt viņu lauksaimniecību, lai sīkzemniekiem garantētu pienācīgus ienākumus, palielinātu vietējo ražošanu, garantētu pārtikas nodrošinājumu, vienlaikus dodot iespēju attīstīties īpašām tirgus nišām, kā tas notika Eiropā;
  2. uzskata, ka cīņā pret nabadzību un pārtikas trūkumu jāpievēršas nabadzības strukturālajiem cēloņiem jaunattīstības valstīs, un tādēļ aicina veikt pasākumus, kas veicinātu pieejamību zemes, ūdens un bioloģiskās daudzveidības resursiem un mudinātu īstenot vietējā atbalsta politiku ilgtspējīgām lauksaimniecības sīksaimniecībām;
  3. atbalsta Āfrikas valstu vadītāju Maputo Deklarāciju ⁽¹⁾, kas atzīst lauksaimniecības centrālo lomu cīņā pret nabadzību un vajadzību palielināt budžeta atbalstu šai nozarei 10 % apmērā;
  4. uzskata, ka zemnieku organizācijas jāatzīst par nozīmīgiem dalībniekiem iniciatīvās, kas ietekmē lauku un lauksaimniecības nozares, un tās jāiekļauj nevalstisko dalībnieku grupā, kuru EK regulāri konsultē; jo īpaši uzskata, ka pienācīgi jāpārstāv to sīkzemnieku intereses, kas nodarbojas ar pašnodrošinājuma lauksaimniecību;

EAF finansējuma pārorientēšana

5. aicina gan ES, gan ĀKK valstis pārorientēt savu politiku, EAF plānošanas pamatā izvirzot lauksaimniecību, jo jāņem vērā fakts, ka ĀKK valstīs lielākā daļa nabadzīgo cilvēku dzīvo laukos;
6. aicina ES atbalstīt nabadzīgo valstu ražošanas strukturālo pārveidošanu, lai uz eksportu pamatotas ekonomikas vietā pievērstos reģionu ilgtspējīgas attīstības stratēģijai, ņemot vērā iedzīvotāju patiesās vajadzības un mēģinot samazināt atkarību no rūpnieciski attīstītām valstīm, kā arī veidojot vietējo un reģionālo tirgu;
7. atkārtoti uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt pietiekamu līdzekļu pieejamību, lai atvieglotu atbilstību noteikumiem, piemēram, attiecībā uz marķēšanu, iesaiņošanu un sabiedrības veselību, par produktiem, kas nāk no sīkzemniekiem un ko eksportē uz reģionālajiem un ES tirgiem, kā arī sniegtu piemērotu apmācību zemniekiem;
8. atkārtoti uzsver, ka ir svarīgi, lai sīkzemniekiem, jo īpaši sievietēm, būtu nodrošināta piekļuve pietiekamiem finanšu līdzekļiem ieguldījumiem vietējās ražošanas procesu pilnveidošanā;
9. iesaka palielināt līdzekļus, kas pieejami organizācijām, kuras apkalpo lauku kopienas un ražotājus, sniedzot EAF finansējumu atbilstīgi ĀKK un ES Kotonū Nolīgumam;
10. Pieprasa, kad iespējams, EAF palīdzību, lai pārietu uz bioloģisku lauksaimniecību un vajadzības gadījumā uz godīgas tirdzniecības lauksaimniecību, lai uz ilgu laika posmu veicinātu ilgtspējīgu ražošanu, kā arī lielākus ienākumus zemniekiem par saražotās produkcijas kilogramu;

⁽¹⁾ Maputo Deklarācija "Mūsu nākotnes kopīga veidošana", ĀKK valstu un valdību vadītāju 4. sammits, Maputo, Mozambika, 2004. gada 23. un 24. jūnijs (ACP/28/010/04 galīgā redakcija).

11. pieprasa EAF palīdzību, lai dotu iespēju izmantot moderno jūras ūdens atsāļošanas un ūdens kvalitātes uzlabošanas tehnoloģiju tajās teritorijās, kurās ūdens resursi ir ierobežoti;
12. pieprasa EAF palīdzību, lai samazinātu kapitālietilpīgu pesticīdu un sintētiskā mēslojuma izmantošanu par labu ilgtspējīgākiem alternatīviem barības vielu avotiem un augu aizsardzības izstrādājumiem, kas pielāgoti vietējām vajadzībām;
13. pieprasa ĀKK un ES attīstības stratēģijas politikā piešķirt prioritāti to sīkzemnieku vajadzībām, kas nodarbojas ar pašnodrošinājuma lauksaimniecību, ņemot vērā to, ka viņi veido lielu daļu no ĀKK zemniekiem un ir īpaši neaizsargāti;

Negodīgi tirdzniecības noteikumi

14. uzskata, ka brīvās tirdzniecības nolīgumi nevienlīdzīgu partneru starpā ir saasinājuši nabadzību un nelabvēlīgi ietekmē pārtikas nodrošinājumu, kā arī veicina situācijas pasliktināšanos dažās ĀKK pārtikas produktu neto importētājās valstīs; aicina ES un dalībvalstis ņemt to vērā, apsverot resursu piešķiršanu, kad tiek palielināta oficiālā attīstības palīdzība (OAP) ar tirdzniecību saistītu pielāgojumu prasībām;
15. konstatē, ka tas brīvās tirdzniecības politikas plāns, ko veidojuši līdzekļu piešķirēji un kas ietver importa tarifu būtisku samazinājumu, ir radījis pārtikas importa pieaugumu vairākās Āfrikas valstīs: rīsu importa apjoms Burkinafaso ir pieaudzis no 99 000 tonnām 1996. gadā līdz 137 808 tonnām 2000. gadā, un vietējā nelobīto rīsu ražošana ir samazinājusies no 111 700 tonnām 1997. gadā līdz 66 300 tonnām 2001. gadā, un Kamerūnā pašlaik rīsu importa apjoms apmierina vajadzības 87 % iedzīvotāju uz vietējo ražotāju rēķina;

Ekonomisko partnerattiecību nolīgumi (EPA) un ĀKK virzītā reģionālā integrācija

16. aicina ĀKK valstis sasniegt pamatīgu, darboties spējīgu, ilgtspējīgu un papildinošu reģionālo integrāciju pirms brīvās tirdzniecības nolīguma izskatīšanas ar ES un/vai citiem un uzskata, ka ĀKK virzītajai reģionālajai integrācijai ir jābūt par priekšnoteikumu, lai noslēgtu uz attīstību orientētus ekonomisko partnerattiecību nolīgumus;
17. ar izbrīnu atzīmē, ka reģionālās konfigurācijas, lai vadītu EPA sarunas, ne vienmēr saskan ar pašreizējām reģionālajām struktūrām, kurās ĀKK valstis pašreiz darbojas;
18. aicina pašreizējās EPA sarunās iesaistītās puses nodrošināt, lai tiek atbalstīts un ievērots pienākums nodrošināt tos ieguvumus, kuru pamatā ir garantijas, kas ietvertas pašreizējos tirdzniecības nolīgumos, lai turpmākajos EPA neviena ĀKK valsts nenonāk sliktākā situācijā;
19. uzskata, ka pašreizējās EPA brīvās tirdzniecības sarunas var radīt nopietnus draudus ĀKK vietējai ražošanai, ja tās rada konkurenci starp divām lauksaimniecības sistēmām, kas ļoti atšķiras attiecībā uz ražīgumu, politiku un ES subsīdijām, un mudina ES ņemt vērā vietējo valdību viedokļus;
20. norāda, ka godīga tirdzniecība starp Ziemeļiem un Dienvidiem nozīmē taisnīgas cenas noteikšanu jaunattīstības valstu resursiem un lauksaimniecības produktiem, t.i., tādas cenas, kas atspoguļo iekšējās un ārējās izmaksas, ņemot vērā obligātos kritērijus, kuri nosaka darbaspēka darba apstākļus un algas, kā arī vides aizsardzību; mudina ES un ĀKK pastiprināt atbalstu godīgai tirdzniecībai saskaņā ar saistībām Kotonū Nolīguma 23. panta g punktā;
21. uzsver nepieciešamību atbalstīt valsts un reģionālās attīstības procesus ĀKK valstīs; aicina vietējās struktūras un reģionālos tīklus stiprināt lauksaimniecības ražošanu un izplatīšanu;
22. uzstājīgi aicina attīstīt un izmantot vispārēji pieejamus finansējuma instrumentus finansiāli vājiem ražotājiem; uzsver mazu un vidēju aizdevumu programmu nozīmi, lai veicinātu lauku attīstību un atbalstītu vietējos ražotājus, vietējos kooperatīvus, kā arī uzņēmumu (jo īpaši sieviešu vadītu) izveidi;

Klimata pārmaiņas

23. norāda uz klimata pārmaiņu postošo ietekmi uz neaizsargātajām valstīm, ārkārtas situācijām ar pārtiku, kas notiek katru gadu un kuru skaits kopš 20. gadsimta astoņdesmito gadu vidus ir trīskāršojies, un ka tikai 2006. gadā vien vairāk nekā 25 miljoni afrikāņu saskārās ar pārtikas krīzēm;
24. atzīmē, ka Pasaules Veselības organizācijas (PVO) 2005. gada pētījumā teikts, ka globālās klimata pārmaiņas ir tieši saistītas ar pieaugošu malārijas gadījumu skaitu, nepareizu uzturu un caureju, un tajā prognozēts, ka Āfrikā straujāk pieaugs slimību gadījumu un citu apdraudējumu skaits, jo tā ir vāji nodrošināta šo problēmu risināšanai;
25. aicina ĀKK valstis un ES dalībvalstis likt klimata pārmaiņas stratēģiskas attīstības politikas centrā un pievērst uzmanību globālās sasilšanas radītajam apdraudējumam pārtikas ražošanai, kas pēc ANO ziņojuma prognozēm samazināsies par 5 % līdz 2080. gadam, vienlaikus pieļaujot, ka var zaudēt no 25 % līdz 40 % Āfrikas dabisko dzīvotņu un ka 30 % tās piekrastes infrastruktūras var tikt iznīcināta;
26. aicina ES īstenot tās mērķi, nodrošinot maksimālo temperatūras paaugstināšanos par 2 grādiem — nepieciešamā ieguldījuma tēriņi jāapmaksā rūpnieciski attīstītajām valstīm;
27. pieprasa sagatavot novērtējumu par tirdzniecības liberalizācijas nolīgumu ietekmi uz vidi, lai noteiktu ekoloģiskās izmaksas un to ietekmi uz pārtikas nodrošinājumu, enerģijas resursiem un globālo sasilšanu;

Cīņa pret HIV/AIDS

28. pauz nopietnas bažas par HIV/AIDS iespējami nelabvēlīgo ietekmi uz ĀKK valstu ilgtspējīgu attīstību un jo īpaši par tā ietekmi uz pašnodrošinājuma un komerciālo lauksaimniecību lauku darbaspēka samazināšanās dēļ, kā arī cilvēku ar lauksaimniecības zināšanām un kvalificētu strādnieku zaudējuma dēļ, kas paredz ražīguma krišanos, samazinātas nodarbinātības iespējas un pārtikas trūkumu;
29. uzskata, ka cīņai pret HIV/AIDS ir jābūt ĀKK valstu valdību un ES attīstības politikas uzmanības centrā, lai stātos pretī HIV/AIDS postošajām sekām attiecībā uz pārtikas nodrošinājumu un sociāli ekonomisko attīstību, un ka pasākumi cīņai pret HIV/AIDS ir attiecīgi jāsaista ar lauksaimniecības un lauku attīstības programmām;
30. uzskata, ka augstā maksa par zālēm HIV/AIDS un citu izārstējamu slimību apkarošanai nopietni apdraud ĀKK lauksaimniecības ražošanu un lauku nozaru attīstību ĀKK valstīs;

Atbalsts lauksaimniecībai un ticības došana iedzīvotājiem par nākotni

31. uzsver, ka strukturālo pielāgojumu politika, ko jau kopš 20. gadsimta 80. gadiem īsteno starptautiskās finanšu iestādes (SFI) un atbalsta Eiropas Savienība un kuru pamatā ir vienīgi ekonomiskā deflācija, izmantojot monetāros pasākumus, neatbilst uzdevumam samazināt nabadzību;
32. pieprasa likvidēt visas ES eksporta subsīdijas, jo tās nopietni apdraud vietējo pārtikas ražošanu;
33. šajā sakarā atzinīgi vērtē ES lēmumu, kas pieņemts Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) konferencē 2005. gadā Honkongā, līdz 2013. gadam likvidēt lauksaimniecības eksporta subsīdijas, un mudina izstrādāt pieņemto lēmumu īstenošanu;
34. pieprasa ES dalībvalstīm un Eiropas Komisijai apņemties risināt masveida migrācijas strukturālos cēloņus, mainot to pašreizējo politiku, tostarp ES izstrādājumu dempingu trešās pasaules tirgos, lai ļautu Āfrikas valstīm aizsargāt un veidot savu ekonomiku, un garantēt to iedzīvotājiem pienācīgus ienākumus, tādējādi piedāvājot labākas nākotnes perspektīvas.
35. uzdod līdzpriekšsēdētājiem nosūtīt šo rezolūciju ĀKK un ES Padomei un Eiropas Komisijai.

REZOLŪCIJA ⁽¹⁾**par kvalificētu strādnieku migrāciju un tās ietekmi uz valsts attīstību**

ĀKK-ES Kopējā parlamentārā asambleja,

- tiekoties Visbādenē (Vācija) no 2007. gada 25. līdz 28. jūnijam,
- ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 177., 178., 179., 180., 181. un 181.a pantu,
- ņemot vērā Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, ko parakstīja 2000. gada 23. jūnijā Kotonū (Kotonū Nolīgums) ⁽²⁾ un grozīja 2005. gada 25. jūnijā Luksemburgā ⁽³⁾, jo īpaši tā 13. pantu par migrāciju,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo jautājumu komitejai un Reģionu komitejai “Migrācija un attīstība: daži konkrēti virzieni” ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam “ES stratēģija rīcībai saistībā ar cilvēkresursu krīzi veselības nozarē jaunattīstības valstīs” ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei “Ieguldījums ES nostājā saistībā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas augsta līmeņa dialogu par starptautisko migrāciju un attīstību” ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam “Vispārējā pieeja migrācijas jautājumiem un tās attīstība gada laikā: ceļā uz visaptverošu Eiropas migrācijas politiku” ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas legālās migrācijas politikas plānu ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Āfrikas Savienības valstu un valdību vadītāju sammitu Hartumā 2006. gada 23.-24. janvārī, kurā tika atkārtoti apstiprināts migrācijas apmērs un tās ietekme uz attīstību,
- ņemot vērā ziņojumu, kuru pieņēma ES, Latīņamerikas un Karību reģiona migrācijas ekspertu sanāksmes plenārsēdē 2006. gada martā,
- ņemot vērā Briseles Deklarāciju un Rīcības plānu par patvērumu, migrāciju un mobilitāti, ko pieņēma pirmajā ĀKK ministru, kuri atbildīgi par patvērumu, migrāciju un mobilitāti, sanāksmē Briselē 2006. gada 13. aprīlī,
- ņemot vērā Kopējo Āfrikas un ES deklarāciju par migrāciju un attīstību, kas pieņemta ES un Āfrikas ministru konferencē, kas notika Tripolē 2006. gada 22.-23. novembrī,
- ņemot vērā iznākumu ES un Āfrikas ministru konferencē par migrāciju un attīstību, kas notika Rabātā 2006. gada 10.-11. jūlijā,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas rezolūciju par starptautisko migrāciju un attīstību ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā 2005. gada decembra, 2006. gada marta un 2006. gada decembra Eiropadomju secinājumus,

⁽¹⁾ Pieņēma 2007. gada 28. jūnijā Visbādenē (Vācija).

⁽²⁾ OV L 317, 15.12.2000., 3. lpp.

⁽³⁾ OV L 287, 28.10.2005., 4. lpp.

⁽⁴⁾ COM(2005)0390.

⁽⁵⁾ COM(2005)0642.

⁽⁶⁾ COM(2006)0409.

⁽⁷⁾ COM(2006)0735.

⁽⁸⁾ COM(2005)0669.

⁽⁹⁾ A/RES/61/208.

- ņemot vērā iznākumu ANO Ģenerālās asamblejas augsta līmeņa dialogam par starptautisko migrāciju un attīstību, kas notika 2006. gada 14.-15. septembrī Ņujorkā
  - ņemot vērā ANO ģenerāļsekretāra ziņojumu “Starptautiskā migrācija un attīstība” ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Pasaules Starptautiskās migrācijas komisijas 2005. gada oktobra ziņojumu “Migrācija savstarpēji saistītā pasaulē: jauni rīcības virzieni” ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) 2006. gada jūnija ziņojumu “Migrācijas ietekme uz nosūtītājām valstīm: ko mēs zinām?”
  - ņemot vērā ESAO 2002. gada ziņojumu “Augsti kvalificētu personu starptautiskā mobilitāte”
  - ņemot vērā Pasaules Bankas ziņojumu “Pasaules ekonomikas perspektīvas 2006. gadā: naudas pārveidums un migrācijas ekonomiskā ietekme” ⁽³⁾,
  - ņemot vērā ANO Attīstības programmas (UNDP) sagatavoto 2001. gada ziņojumu par tautas attīstību
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2006. gada 6. jūlija rezolūciju par attīstību un migrāciju ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 17. panta 1. punktu
  - ņemot vērā Sociālo jautājumu un vides komitejas ziņojumu (ACP-EU/100.012/07/galīgā redakcija)
- A. tā kā personu tiesības pārcelties uz ārvalstīm ir neatņemamas cilvēktiesības;
- B. tā kā starptautiskās migrācijas problēma ir kļuvusi par prioritāru jautājumu starptautiskajā darba kārtībā un to nesēn izskatīja politikas veidotāji pasaules, Eiropas un Eiropas-Āfrikas līmenī, un tā kā aizvien vairāk tiek apjausts, ka migrācija un attīstība ir cieši saistīti jautājumi, kas viens otru ietekmē;
- C. tā kā politikas veidotāju aprindās rodas aizvien lielāka vienprātība, ka labāka migrācijas pārvaldība var radīt ļoti būtiskus ieguvumus, iespējams, daudz svarīgākus, nekā pasaules tirdzniecības šķēršļu likvidēšanu;
- D. tā kā Eiropa gan Kopienas, gan dalībvalstu līmenī vēl nav pieņēmusi saskaņotu migrācijas politiku un migrācijas, attīstības, tirdzniecības un drošības politiku īsteno vairākas nesaistītas iestādes;
- E. tā kā starptautiskā līmenī nav panākta vienprātība par to, kā (augsti) kvalificēta darbaspēka migrācija ietekmē izcelsmes valsti, un debates par intelektuālā darbaspēka aizplūšanu vēl joprojām raksturo ievērojamas neskaidrības un neapmierinātība, jo īpaši tāpēc, ka trūkst ticamu statistikas datu un ietekmes novērtējumu saistībā ar iespējamajiem politikas ieteikumiem, kuru mērķis ir risināt jautājumu par intelektuālā darbaspēka aizplūšanu;
- F. tā kā intelektuālā darbaspēka aizplūšanas jautājums nav pietiekami risināts ES-ĀKK valstu dialogā;
- G. tā kā lielākajā daļā ĀKK valstu vairāk par 10 % pieaugušo ar augstāko izglītību ir emigrējuši uz ES, Ziemeļameriku un citām attīstītajām valstīm un tā kā Āfrikas valstīs uz dienvidiem no Sahāras ir vismazāk ietekmējusi kvalificēto strādnieku migrācija, kur gandrīz visā reģionā pāri par 20 % iedzīvotāju ar augstāko izglītību dzīvo ESAO valstīs ⁽⁵⁾, un dažās mazajās valstīs šis rādītājs ir sasniedzis dramatisku 80 % atzīmi ⁽⁶⁾;

⁽¹⁾ A/60/871.

⁽²⁾ www.gcim.org.

⁽³⁾ <http://www.worldbank.org/globaloutlook>.

⁽⁴⁾ P6_TA(2006)0319.

⁽⁵⁾ ESAO “Migrācijas ietekme uz izcelsmes valstīm: ko mēs zinām?” (2006).

⁽⁶⁾ ANO ģenerāļsekretāra ziņojums “Starptautiskā migrācija un attīstība” (A/60/871).

- H. kaut arī galvenie migrācijas centri ir Āzija un Latīņamerika, Eiropas augsti kvalificētie migranti galvenokārt ierodas no Āfrikas (13,5 % no augsti kvalificētiem ES iedzīvotājiem, kas dzimuši valstīs, kuras nav ESAO valstis) ⁽¹⁾;
- I. tā kā statistiskie dati par migrācijas plūsmām no dažām Āfrikas valstīm bieži ir nepilnīgi un novecojuši, atņemot politikas veidotājiem svarīgu lēmumu pieņemšanas instrumentu;
- J. tā kā ANO Attīstības programmā ir minēts, ka intelektuālā darbaspēka aizplūšana no jaunattīstības valstīm rada zaudējumus miljardu dolāru apmērā ⁽²⁾, ņemot vērā zināšanu nozīmi kā izšķirošo izaugsmes faktoru globalizētā pasaulē;
- K. tā kā Subsahāras Āfrikā intelektuālā darbaspēka aizplūšana var izraisīt darbaspēka trūkumu būtiskās nozarēs, jo īpaši veselības un izglītības jomās, radot postošu ietekmi uz šādu būtisku pakalpojumu nodrošinājumu un kvalitāti;
- L. tā kā kvalificēto migrantu izceļošana izcelsmes valstīm nozīmē nodokļu ieņēmumu zudumu un sliktākajā gadījumā kvalificētu profesionāļu iepriekšējās izglītības un apmācības ieguldījumu zaudējumu, bet labākajā — nekādus tiešus ieņēmumus, kā arī prasmju un pieredzes zudumu, kas atstās ietekmi uz attīstību;
- M. tā kā intelektuālā darbaspēka aizplūšana izcelsmes valstīs palēnina inovāciju procesu, vēl vairāk kaitējot ekonomiskās izaugsmes potenciālam;
- N. tā kā intelektuālā darbaspēka aizplūšanai var būt sociāla ietekme uz ģimenes struktūru, dzimumu līdztiesību un bērnu izglītību un veselību;
- O. tā kā migrantu bērnu pieaugšanu, veselību un izglītību ietekmē migrācija gan ar pozitīvu (naudas pārskaitījumi var izbeigt bērnu darbu un palielināt mājsaimniecību izdevumus izglītības un veselības jomās), gan negatīvu (ģimenes sairšana un stress, mazāka vecāku uzraudzība var radīt skolu apmeklējuma samazināšanos un mācību rezultātus) iznākumu;
- P. tā kā daudzas Eiropas valstis ir pieņēmušas tiesību aktus, lai atvieglotu kvalificētu strādnieku ierašanos, jo īpaši migrantiem ieviešot selektīvu uzņemšanas politiku, ko nosauc par “izvēlētu migrāciju”, lai konkurētu ar Ziemeļameriku jaunattīstības valstu spējīgāko iedzīvotāju pievilināšanā; šāda situācija ir saasinājusi prasmju izplūšanu no daudzām dienvidu valstīm, kas ir īpaši ievērojama Subsahāras Āfrikas valstīs;
- Q. tā kā, kamēr Eiropa un ĀKK valstis ir apņēmušās strādāt, lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus (TAM), tostarp nodrošināt pamatizglītību visiem (mērķis Nr. 2), samazināt bērnu mirstību (mērķis Nr. 4), uzlabot māšu veselību (mērķis Nr. 5) un cīnīties pret HIV/AIDS, malāriju un citām slimībām (mērķis Nr. 6), šo mērķu sasniegšanu var apdraudēt profesoru, ārstu un medmāsu plaša mēroga izceļošana no ĀKK valstīm uz ESAO valstīm un padarīt to vēl grūtāku tāpēc, ka trūkst starptautisku regulējošu noteikumu, kas izstrādāti, lai nodrošinātu šo mērķu sasniegšanu;
- R. tā kā kvalificēto darbinieku migrāciju no jaunattīstības valstīm uz Eiropu veicina ekonomiskie faktori (nabadzība, nepietiekama attīstība, zemas algas, slihta izglītības sistēma, novecošana un iedzīvotāju skaita samazināšanās ESAO valstīs, kas rada darbaspēka trūkumu), politiskie faktori (vardarbība, konflikti, politiskā apspiešana, jo īpaši attiecībā uz intelektuāļiem, ko pasliktina viņu došanās trimdā) un konkrēti no Āfrikas valstīm — ģeogrāfiskais tuvums, kopīga valoda un koloniālas vai vēsturiskas saiknes;
- S. tā kā nepieciešamība pēc darbaspēka Eiropas valstīs rada nelabvēlīgu ietekmi, liekot kvalificētam darbaspēkam doties prom no ĀKK valstīm, šādi samazinot dzīves un publisko sociālo pakalpojumu kvalitāti ĀKK valstīs;

⁽¹⁾ ESAO “Migrācijas ietekme uz izcelsmes valstīm: ko mēs zinām?” (2006).

⁽²⁾ ANO Attīstības programmas 2001. gada ziņojums par tautas attīstību.

- T. tā kā jautājums par neregulāru vai piespiedu migrāciju ir risināts attiecībā uz drošības apsvērumiem, nevis plašākā attīstības kontekstā un ņemot vērā migrācijas problēmas attīstības stratēģijas;
- U. tā kā kvalificēto darbinieku migrācijai var būt pozitīva ietekme uz atsevišķu migrantu, paredzot labākas ekonomiskās attīstības perspektīvas un lielākas algas viņa vai viņas ģimenei izcelsmes valstī, kā arī pašai izcelsmes valstij, jo īpaši ar naudas pārskaitījumu palīdzību;
- V. tā kā ir būtiski atzīmēt pozitīvo ieguldījumu, ko var radīt migrācija, lai veicinātu labāku sapratni starp civilizācijām un kultūrām, un pārvarētu pēckoloniālo un teritoriālo dalījumu, izveidojot attiecības starp valstīm un tautām;
- W. tā kā integrācijas grūtības, ar kurām migranti saskaras uzņēmējās valstīs, un reintegrācijas problēmas pašu izcelsmes valstīs, diskriminācija un intelektuālā potenciāla izšķiešana (kad migrants tiek nolīgts darbam, kas ir zem viņa/viņas prasmju līmeņa) var traucēt migrantu karjeras attīstībai;
- X. tā kā naudas pārskaitījumi jaunattīstības valstīm ir otrs lielākais ārējā finansējuma avots, tiem ir pozitīva ietekme izcelsmes valstīs (galvenokārt palielinot migrantu ģimeņu ienākumus, patēriņu un ieguldījumus, kas savukārt sekmē ekonomisko izaugsmi), un pretcikliska ietekme ekonomisku krīžu, karu un dabas katastrofu gadījumos, bet tā kā līdz pat 20 % no to vērtības zūd, sedzot samaksu par to apstrādi;
- Y. tā kā eksperti un profesionāļi ir izvirzījuši jautājumu par ētiskas darbinieku pieņemšanas brīvprātīgu rīcības kodeksu efektivitāti (kas atsevišķos gadījumos pienācīgi neatbilst Starptautiskās darba organizācijas (SDO) noteikumiem), jo īpaši attiecībā uz valsts sektoru;
- Z. tā kā riņķveida migrācija (kas pieļauj divvirzienu kustību starp izcelsmes un galamērķa valstīm) atvieglo īstu starptautisko mobilitāti, sekmē starptautisku izpratni un piedāvā nozīmīgas iespējas uzņēmēju valstu un izcelsmes valstu attīstībai, un tāpēc ir jāveicina un jāatvieglo;
- AA. tā kā reemigrācijai ir labāka iespēja risināt intelektuālā darbaspēka aizplūšanas problēmu un veicināt attīstību, ja tās pamatā ir brīvprātīga migrantu atgriešanās izcelsmes valstīs, jo īpaši ja šāda rīcība tiek atbilstīgi atbalstīta;
- AB. tā kā paradoksālā kārtā emigrantu atgriešanās var būt ārkārtīgi sarežģīta, lai viņus reintegrētu izcelsmes valstīs, un viņi var būt vēl pakļautāki bezdarbam savās izcelsmes valstīs, nekā tās personas, kuras nav migrējušas;
- AC. tā kā pastāv pierādījumi, ka migrantu apvienošanās nacionālās vai starptautiskās asociācijās, piemēram, diasporās, un šādu diasporu darbība ar mērķi veicināt attīstību (parādība, kas pazīstama kā līdzattīstība) var ļoti labvēlīgi ietekmēt gan saņēmējas valstis, gan nosūtītājas valstis;
- AD. tā kā Eiropas iedzīvotāju novecošana radīs arvien lielāku spiedienu uz kvalificēta darbaspēka tirgu un tādējādi palielinās jau redzamās problēmas, un tāpēc ES un ĀKK valstīs būs vajadzīga atbildīgāka un labāka kvalificēta darbaspēka pārvaldība;
- AE. tā kā viena tipa risinājums neder visām situācijām; tā kā tāpēc būs vajadzīga ĀKK valstu darba tirgu labāka izpēte, lai iegūtu trūkstošo informāciju un atbilstīgāk risinātu kvalificēta darbaspēka migrācijas trūkumus;
1. aicina ES dalībvalstis un ĀKK valstis palielināt centienus ievērot apņemšanos sasniegt TAM un jo īpaši — līdz 2015. gadam uz pusi samazināt galējo nabadzību pasaulē;
  2. uzsver faktu, ka iespējamie ieguvumi no labi pārvaldības starptautiskās migrācijas var būt lielāki par ieguvumiem, ko rada brīvāka starptautiskā tirdzniecība;

3. norāda, ka sliktai un nekonsekventai migrācijas politikai ir milzīgas sekas attiecībā uz atsevišķu personu ciešanām un pastāvīgu nepietiekamu attīstību;
4. mudina ES un ĀKK valstis risināt migrācijas problēmas, tostarp intelektuālā darbaspēka aizplūšanu, izveidojot patiesu partnerību attīstībai, pamatojoties uz Kotonū Nolīgumu un jo īpaši tā 13. pantu, un attīstīt konkrētas migrācijas politikas un režīmus attiecībā uz jaunattīstības valstīm, no kurām masveidā emigrē kvalificēti darbinieki, jo īpaši attiecībā uz Subsahāras Āfrikas valstīm, lai mīkstinātu kvalificētu darbinieku migrācijas negatīvo ekonomisko un sociālo ietekmi;
5. pauž bažas par Eiropas Komisijas un ES dalībvalstu pašreizējo migrācijas politiku, kuras centrā ir drošības, nevis attīstības prioritātes;
6. pauž bažas par ES iespējamās diskriminējošās rīcības pieņemšanu atšķirīgām migrantu kategorijām un aicina Eiropas Komisiju to novērst; tāpēc aicina Komisiju noteikt izdevīgus darba un dzīves apstākļus visām augsti kvalificētu migrantu kategorijām, kā tas ierosināts legālās migrācijas politikas plānā ⁽¹⁾, ko drīzumā paredzēts atspoguļot atbilstīgā direktīvā, piemēram, izsniedzot ES darba atļaujas (ES zaļā karte), ko izsniedz viena dalībvalsts, bet kas ir derīga visā Eiropas Savienībā;
7. uzsver, ka ES attīstības atbalsta mērķim ir jābūt nabadzības izskaušanai, šādi risinot dažus no migrācijas pamatiemesliem;
8. uzsver nepieciešamību pēc integrētas migrācijas politikas starptautiskā, reģionālā (tostarp ES un ĀKK līmenī) un valsts līmenī, nodrošinot migrācijas jautājumu iekļaušanu nabadzības samazināšanas stratēģijās un visu to politiku, kas var ietekmēt migrāciju, saskaņotību, piemēram, lauksaimniecības, zivsaimniecības, tirdzniecības, attīstības, drošības, tiesiskuma, iekšlietu un ārlietu saskaņotību;
9. mudina Eiropas Komisiju, ES dalībvalstis un ĀKK valstis kopīgi strādāt pie migrācijas un attīstības politikām un pētīt to savstarpējo sinerģiju, lai uzlabotu abu politiku efektivitāti;
10. mudina ES dalībvalstis, starptautiskās starpvaldību iestādes un citas attiecīgās iestādes sagatavot un īstenot profilaktiskus pasākumus un stratēģijas, kuru mērķis ir izskaust rasu diskrimināciju, ksenofobiju, etnocentrismu un ar tiem saistītu neiecietību pret migrantiem no ĀKK valstīm;
11. uzskata, ka kopējās migrācijas politikas ES līmenī nolūkos ir nepieciešams paplašināt lēmumu pieņemšanu ar koplēmuma procedūras palīdzību, iesaistot Parlamentu un kvalificētā vairākuma balsojumu Padomē, un aicina Padomi attiecīgi rīkoties;

Rīcības kodeksi

12. atzinīgi vērtē ES Padomes 2006. gada secinājumus, kuru mērķis ir risināt darbaspēka trūkumu jaunattīstības valstu veselības nozarē;
13. aicina Eiropas Komisiju un ES dalībvalstis izstrādāt un īstenot ES Rīcības kodeksu (saskaņā ar SDO noteikumiem) saistībā ar veselības nozares darbinieku ētisku pieņemšanu darbā, kā tas noteikts 2006. gada aprīļa secinājumos, un izsaka atzīnību tām ES dalībvalstīm, piemēram, Apvienotajai Karalistei, kuras jau ir sagatavojušas šādu kodeksu;
14. iesaka paplašināt ES rīcības kodeksu, attiecinot to uz citām būtiskām jomām, piemēram, izglītību, un lai uzlabota kodeksa pamatmērķis būtu panākt to, ka gan sabiedriskajiem, gan privātajiem darbā pieņemējiem būtu jāpiemēro ētiska pieeja pieņemot, vai pat labāk — atturoties pieņemt, darbā augsti kvalificētus migrantus, kuri strādā kādā no tām jomām, kuras to izcelsmes zemē cieš no ārkārtīga darbaspēka trūkuma;

⁽¹⁾ COM(2005)0669.

15. Atbalsta divpusējus un daudzpusējus nolīgumus starp izcelsmes un uzņēmējām valstīm, lai:
  - (i) vairotu ieguldījumu attīstībā;
  - (ii) veidotu cilvēku un institucionālo kapacitāti, lai palielinātu ieguvumus no migrācijas;
  - (iii) nodrošinātu uzlabotus sociālos un ekonomiskos apstākļus izcelsmes valstīs, lai samazinātu tos faktorus, kas liek cilvēkiem pamest savas mājas labākas situācijas meklējumos; kā arī
  - (iv) veicinātu aizstāvēšanu un izpratnes radīšanu;
16. uzsver, ka brīvprātīgs rīcības kodekss ētiskai darbā pieņemšanai, jo īpaši, ja tas tiek piemērots tikai valsts sektorā, ir labs pasākums, taču tas nekādā gadījumā nav pietiekams, lai novērstu sekas, ko izraisa kvalificēta darbaspēka masveida migrācija — ir vajadzīgi stimulējoši pasākumi izcelsmes un uzņēmējās valstīs;

Ieguldījumi izglītībā

17. aicina Eiropas Savienību un ĀKK valstis būtiski palielināt ieguldījumus apmācībā un izglītībā jaunattīstības valstīs, galveno uzmanību veltot nozarēm, kurās novērojams darbaspēka trūkums, īpaši veselības aprūpes un izglītības jomai;
18. aicina Eiropas Savienību un ĀKK valstis izveidot nacionālus un reģionālus izcilības centrus, jo īpaši universitāšu un pētniecības institūtu veidā — īpaši veselības aprūpes un izglītības jomās; vēl arī aicina ES un ĀKK valstis izveidot šos daudzdisciplīnu izcilības centrus, izmantojot Eiropas Attīstības fonda (EAF) resursus attiecīgi visās tajās nozarēs, kurās nepieciešama ekonomiska izaugsme un ilgtspējīga attīstība;
19. uzskata, ka ES dalībvalstīm un jaunattīstības valstīm ir jāpieņem aktīvas iniciatīvas prasmju attīstīšanai, veicot būtiskus ieguldījumus izglītībā; atkārtoti uzsver atbalstu "20/20" mērķim: 20 % valsts atbalsta no ziemeļu valstīm un 20 % no dienvidu valstu budžeta, ko piešķir sociālajiem pamatpakalpojumiem (veselības aprūpe un izglītība);
20. aicina jaunattīstības valstis ieņēmumus no naftas cenu pieauguma ieguldīt ilgtermiņa stratēģijās un izglītības un apmācības programmās, kā arī izmantot šis ieņēmumus pārredzamā veidā;
21. mudina ĀKK valstis attīstīt to rīcībā esošus potenciālus avotus ekonomiskai labklājībai un pievērst īpašu uzmanību, lai attīstītu cilvēkresursus un radītu darbavietas visās attiecīgajās nozarēs, lai stimulētu kvalificētus darbiniekus palikt vai atgriezties to izcelsmes valstīs;
22. mudina Eiropas Komisiju sadarboties ar ĀKK sekretariātu, lai noteiktu Kotonū Nolīgumā minētās ekonomiskā atbalsta iniciatīvas, kuras ļautu izcelsmes valstīm uzlabot to ekonomisko profilu un samazinātu nelegālās migrācijas rādītājus, šādi mazinot spriedzi Apvienotās parlamentārās asamblejas partnervalstu starpā;
23. aicina ES dalībvalstis rīkoties saskaņā ar Lisabonas programmas mērķiem, piemēram, uzlabot izglītības kvalitāti un palielināt sieviešu dalību darba tirgū, lai palielinātu kvalificēta darbaspēka nodrošinājumu Eiropas Savienībā;

Intelektuālā potenciāla nelietderīga izmantošana

24. uzsver intelektuālā potenciāla nelietderīgas izmantošanas negatīvo ietekmi uz visām iesaistītajām pusēm, ņemot vērā, ka uzņēmējas valstis nevar gūt labumu no migrantu prasmēm, izcelsmes valstīs saskaras ar ieguldījumu zaudējumiem, un migrants ir nodarbināts darbā, kas neatbilst viņa/viņas kvalifikācijas līmenim;
25. mudina Eiropas Komisiju, ES dalībvalstis un ĀKK valstis pieņemt izšķirošus lēmumus, lai mazinātu intelektuālā potenciāla nelietderīgu izmantošanu, piemēram, starptautiskā un divpusējā līmenī savstarpēji atzīstot diplomus un kvalifikācijas un īstenojot skaidrus pasākumus diskriminācijas novēršanai, pieņemot darbā darbiniekus;
26. aicina Eiropas Komisiju izstrādāt priekšlikumus Eiropas sistēmas izveidei attiecībā uz ārvalstu diplomu līdzvērtību.

Pārskaitījumi

27. atgādina, ka pārskaitījumi ir privāti līdzekļi, un tādiem tiem arī jāpaliek, un ka personām nevar uzspiest pārskaitījumus izmantot kādā obligātā veidā, un ka pārskaitījumi nekādā gadījumā nevar aizstāt oficiālu attīstības palīdzību (OAP);
28. aicina ES dalībvalstis un ĀKK valstis izveidot un īstenot politiku, lai maksimāli vairotu pārskaitījumu pozitīvo ietekmi, panākot lielākas, ātrākas, lētākas un labāk virzītas pārskaitījumu plūsmas, jo īpaši mazinot birokrātiju un uzlabojot banku pakalpojumus maziem darījumiem bez tirgus pārlietas regulēšanas;
29. īpaši aicina Eiropas Komisiju, ES dalībvalstis un ĀKK valstis īstenot politiku, kuras mērķi ir:
  - uzlabot un vairot migrantu un viņu ģimeņu piekļuvi finanšu iestādēm (*"banking the unbanked"* — sniedzot bankas pakalpojumus tiem, kas tos neizmanto) ⁽¹⁾,
  - atbalstīt un aktīvi veicināt finanšu iestādes izpētīt stratēģijas, kuru mērķis ir pārskaitījumu nosūtīšanas izmaksu samazināšana, īpaši attīstot jaunu tehnoloģiju izmantošanu;
  - veicināt pārskaitījumu nosūtīšanu, piemērojot atbrīvojumus no nodokļiem gan izcelsmes, gan gala-mērķa valstī;
  - veicināt pārskaitījumu novirzīšanu attīstības projektiem (galvenokārt saistībā ar izglītību un veselības aprūpi), pārskaitījumus papildinot ar valstu valdību un pašvaldību ieguldījumiem (atbilstīga finansējuma daļa) ⁽²⁾,
  - radīt novatoriskus finanšu produktus migrantiem, piemēram, atbrīvojumus no nodokļiem kontiem "Ieguldījumi attīstībai" saņemtajās valstīs, kur migrants var uzkrāt līdzekļus, lai tos vēlāk pārskaitītu;
  - novirzīt pārskaitījumus uz ienesīgiem ieguldījumiem, vienkāršojot piekļuvi mikrouzņēmumu un MVU kredītiem un uzlabojot migrantu un viņu ģimeņu zināšanas finanšu jomā;
  - padarīt pārskaitījumus ātrākus un drošākus, lai tādējādi mudinātu migrantus izmantot oficiālas pārskaitījumu sistēmas, kā arī nodrošināt pārredzamību saistībā ar finanšu darījumiem caur "neoficiālajiem kanāliem", jo īpaši *hawala* tīkliem;
30. tomēr brīdina par risku, kas saistīts ar finanšu plūsmu pārāk lielu regulēšanu, kas varētu kavēt vai apgrūtināt pārskaitījumu plūsmu, un aicina ES dalībvalstis un Eiropas Parlamentu ņemt vērā šos apsvērumus, izskatot Komisijas priekšlikumu direktīvai par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū ⁽³⁾;

Riņķveida migrācija

31. aicina ES dalībvalstis un ĀKK valstis veicināt riņķveida migrāciju, panākot vienošanos par reāliem pasākumiem, lai palielinātu iebraukšanas un atpakaļuzņemšanas prasību un procedūru elastību gan gala-mērķa, gan izcelsmes valstī, kā arī ieviestu garākus un elastīgākus līgumus un atpakaļuzņemšanas iespēju riņķveida migrantiem;
32. aicina ES dalībvalstis un ĀKK valstis veicināt riņķveida migrāciju, izveidojot "divu amatu" sistēmu valsts sektora darbiniekiem dienvidu valstīs (skolotājiem, pētniekiem un ārstiem); atkārtoti aicina Eiropas Komisiju veikt pētījumu par dalībvalstu pieredzi saistībā ar "divu amatu" sistēmu;
33. uzskata, ka direktīvā par augsti kvalificētiem darba ņēmējiem, ko šobrīd gatavo Komisija, lielāka uzmanība jāpievērš kvalificētu migrantu statusam, lai veicinātu viņu riņķveida migrāciju un/vai pagaidu atgriešanos;
34. aicina ES dalībvalstis un ĀKK valstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu migrantiem, kas atgriežas to izcelsmes valstīs, pensiju un veselības aprūpes pabalstu pārnēsāmību vai arī iespēju veselības aprūpes nolūkos atgriezties valstī, kur šie pakalpojumi tika sniegti;

⁽¹⁾ Kā to definē Apvienotās Karalistes Apakšnama Starptautiskās attīstības komiteja.

⁽²⁾ Šāda politiku veiksmīgi izmantoja Meksikas programmā *"Dos por uno"* ("Divi par vienu") un Itālijas iniciatīvā Andu reģionam *"Juntos por los Andes"* ("Vienoti Andiem").

⁽³⁾ COM(2005)0603.

35. aicina ES dalībvalsts un ĀKK valstis izskatīt jautājumu par dubulpilsonības nolīgumiem, lai tādējādi veicinātu riņķveida migrāciju un pagaidu atgriešanos;
36. aicina ES nodrošināt personām, kas, iespējams, atgriezīsies, izvēles iespēju atgriezties ES noteiktā laika posmā pēc sākotnējās atgriešanās;
37. aicina Eiropas Komisiju un dalībvalstis izstrādāt īpašas iniciatīvas, proti — īpašas budžeta pozīcijas, kuru mērķis ir atbalstīt migrantu brīvprātīgu atgriešanos, ievērojot tematiskās sadarbības programmas ar trešām valstīm migrācijas un patvēruma politikas jomās un paredzot šādus pasākumus:
  - iekļaut atgriezušos migrantus attīstības programmās, kur viņi varētu veiksmīgi izmantot iegūtās prasmes, un nodrošināt atbilstošu reintegrāciju kopienā;
  - piedāvāt personām, kas, iespējams, atgriezīsies, finansiālus un profesionālus stimulus, kā arī infrastruktūru profesijas attīstīšanai;
  - uzlabot piekļuvi aizdevumiem un apmācībai vadību zinību jomā, lai tādējādi veicinātu mazo uzņēmumu izveidi;

Diasporas un līdzattīstība

38. atzīst diasporu un migrantu asociāciju nozīmi, lai stiprinātu ES un izcelsmes valstu attiecības, jo īpaši migrācijas jomā; aicina veidot ciešāku sadarbību starp jaunattīstības valstu un ES dalībvalstu iestādēm, tostarp īstenojot līdzattīstības projektus;
39. uzskata, ka Eiropas līmenī ir pilnībā jāatzīst līdzattīstība, kas nozīmē apzināties un atbalstīt diasporu lomu izcelsmes valstu attīstībā;
40. aicina uzņēmējas un izcelsmes valstis sniegt materiālu un finansiālu atbalstu diasporu un migrantu asociāciju iniciatīvām, kuru mērķis ir veicināt migrantu integrāciju, pārskaitījumu kolektīvu pārvešanu, ieguldījumu projektus izcelsmes valstīs un informācijas izplatīšanu saistībā ar iegūtajām tiesībām;
41. iesaka izcelsmes valstu valdībām arī attīstīt ciešākas saiknes ar migrantiem, izveidojot īpašas institucionālas platformas, kurās var kopīgi strādāt vairāki valsts sektora dalībnieki;
42. atzīst un veicina diasporu pilnīgu iesaistīšanu, lai uzlabotu tirdzniecību un ekonomisko sadarbību starp uzņēmējām un izcelsmes valstīm, jo īpaši novēršot informācijas šķēršļus;
43. mudina diasporas iesaistīties prasmju un zināšanu nodošanā un to atvieglot, jo īpaši stiprinot saikni starp kvalificētiem darbiniekiem, kas dzīvo ESAO valstīs, un tiem, kas ir palikuši viņu izcelsmes valstīs, veidojot zinātnieku un pētnieku starptautiskus tīklus un virtuālās universitātes, kā arī veicinot e-apmācību, un atzinīgi vērtē Starptautiskās Migrācijas organizācijas ("Migrācija attīstībai Āfrikā") un ANO Attīstības programmas ("Zināšanu nodošana ar emigrējušu pilsoņu palīdzību") pārvaldītās programmas šajā jomā;
44. atzinīgi vērtē migrācijas pētniecības centru izveidi Āfrikā saistībā ar ĀKK valstu iekšējās migrācijas instrumentu kā avotus ticamiem datiem un papildu instrumentiem labākai politikas veidošanai un migrācijas pārvaldībai, jo īpaši tādai, ko veic ĀKK valdības;
45. atzinīgi vērtē ziņas par migrācijas informācijas un pārvaldības centru izveidi⁽¹⁾, kurus nodibinās saskaņā ar ES migrācijas un attīstības programmu Āfrikai, un to mērķis būs sniegt informāciju un atbalstu potenciālajiem migrantiem un tiem, kuri atgriežas izcelsmes valstī; aicina ES dalībvalstis sniegt šiem centriem finansiālu un materiālu atbalstu;

(¹) Pirmais migrācijas informācijas un pārvaldības centrs tiks izveidots Bamako (Mali).

46. atzīst būtisko devumu, ko sniedz nevalstiskās organizācijas, lai migrācijas plūsmas tiktu labāk pārvaldītas un jo īpaši lai migrantu ieguldījumi viņu pašu valstu attīstībā palielinātos, un aicina sniegt atbilstīgu atbalstu nevalstiskajām organizācijām, kas darbojas migrācijas jomā;
47. uzsver, ka diasporu, migrantu asociāciju un nevalstisko organizāciju nozīme ir jāpapildina ar konsekventu un efektīvu migrācijas un attīstības politiku uzņēmējās valstīs un izcelsmes valstīs;
48. uzdod līdzpriekšsēdētājiem nosūtīt šo rezolūciju ĀKK un ES Padomei, Eiropas Komisijai un Āfrikas Savienībai.

REZOLŪCIJA ⁽¹⁾

par situāciju Dārfūrā

ĀKK-ES Kopējā parlamentārā asambleja,

- tiekoties Visbādenē (Vācija) no 2007. gada 25. līdz 28. jūnijam,
  - ņemot vērā 2006. gada 11. oktobra nobeiguma ziņojumu, ko sagatavojuši ekspertu padome par situāciju Sudānā, kura iecelta saskaņā ar ANO Drošības padomes (ANO DP) rezolūciju Nr. 1591,
  - ņemot vērā Āfrikas Savienības (ĀS) 2004. gada aprīļa lēmumu izveidot Āfrikas Savienības misiju Sudānā (ASMS),
  - ņemot vērā Dārfūras Miera nolīgumu (DMN), ko 2006. gada 5. maijā Abujā (Nigērijā) parakstīja Sudānas valdība un lielākā nemiernieku grupa Sudānas Atbrīvošanas armija/kustība (SAA/K),
  - ņemot vērā Tripoles konsensu par politisko procesu Dārfūrā, kas pieņemts Tripolē 2007. gada 28. un 29. aprīlī,
  - ņemot vērā trīspusējo vienošanos, kas panākts 2007. gada 9. aprīlī Adisabebā starp Sudānas valdību, ANO un Āfrikas Savienību par vieglā atbalsta plānu un smagā atbalsta plānu,
  - ņemot vērā Reglamenta 17. panta 2. punktu,
- A. tā kā ANO doktrīna "Atbildība aizstāvēt" paredz to, ka situācijās, kad valsts iestādes nepārprotami nespēj aizsargāt savus iedzīvotājus, citiem ir pienākums sniegt vajadzīgo aizsardzību;
  - B. tā kā Ķīna ir ANO DP pastāvīgs loceklis un privilēģēts Sudānas tirdzniecības partneris; tā kā 2007. gada 10. maijā Ķīna iecēla *Liu Guijin* par īpašo sūtni Dārfūrā;
  - C. tā kā Sudāna ir parakstījusi Romas Statūtus, kurus 2002. gadā izstrādāja Starptautiskā krimināltiesā (ICC), bet vēl nav tos ratificējusi;
  - D. tā kā Āfrikas Savienības spēku darbība Dārfūrā ir patiešām atzinīgi vērtējama; tomēr tā kā šie spēki ir jāpastiprina un tiem ir jāsniedz viss nepieciešamais materiālais un finanšu atbalsts, lai tie efektīvi pildītu pilnvaras;
1. atzinīgi vērtē faktu, ka Sudānas valdība 2007. gada 12. jūnijā pieņēma ĀS/ANO apvienotos spēkus; atgādina, ka Sudānas valdība iepriekš ir apņēmusies ielaist apvienotos spēkus Sudānā; tāpēc uzsver pēc iespējas ātrākas drošības spēku izvietošanas un Sudānas iestāžu turpmāku sadarbības nozīmi un cer, ka Sudānas valdība atbrūnos visus militāros spēkus, tostarp džandžavīdus, un apturēs Dārfūras reģiona bombardēšanu;

(¹) Pieņēma 2007. gada 28. jūnijā Visbādenē (Vācija).

2. nosoda jebkuru pušu veiktus miera nolīgumu jebkādas pārkāpumus un jo īpaši jebkādu vardarbību, kas vērsta pret civiliedzīvotājiem un humāno palīdzību;
3. aicina Sudānas valdību pilnībā sadarboties ar ANO un īstenot attiecīgās ANO rezolūcijas;
4. aicina ANO rīkoties saskaņā ar doktrīnu "Atbildība aizstāvēt", nodrošinot, lai turpmākajiem apvienotajiem spēkiem ir pilnīgas pilnvaras aizsargāt civiliedzīvotājus saskaņā ar ANO Hartu;
5. aicina ES un citus starptautiskos dalībniekus piemērot atbilstīgu pasākumus, kas vērsti pret jebkādiem vardarbības veicējiem, kas pārkāpj pamieru vai uzbrūk civiliedzīvotājiem, miera uzturētājiem vai humānās palīdzības operācijām, un veikt visas nepieciešamās darbības, lai izbeigtu nesodāmību;
6. aicina ES un ĀS sagatavot apvienoto fronti, lai atrisinātu konfliktu Dārfūrā, un piešķirt prioritāti visaptverošam miera procesam, kurā ir jāiekļauj sarunas ar Dārfūras ciltīm, valsts iekšienē pārvietotu personu (*IDP*) kopienām, sieviešu grupām un citām pilsoniskās sabiedrības grupām un to pārstāvība; aicina starptautisko sabiedrību nodrošināt, lai ĀS/ANO starpniecība ir vienīgais ceļš, kādā rast Dārfūras situācijas miermīlīgu risinājumu, un veicināt politiskā dialoga procesu Čādā un Centrālāfrikas Republikā (CĀR) starp opozīcijas grupām;
7. aicina starptautisko sabiedrību panākt vienprātību par nākamajiem stratēģiskajiem pasākumiem, kas jāveic Dārfūrā, un katrā pasākumā iekļaut tādus būtiskus dalībniekus kā Ķīnu un ASV, izveidot kontaktgrupu, kas ir spējīga nepārtraukti uzturēt un atjaunot šādu vienprātību, kā arī izdarīt spiedienu uz visām nemiernieku kustībām un Sudānas valdību, lai panāktu pamieru un uzsāktu jaunas miera sarunas;
8. aicina turpināt sniegt ES un starptautisko atbalstu uzticības veidošanas pasākumiem, piemēram, Dārfūras-Dārfūras dialogam un apspriedēm ar visām konfliktā iesaistītajām pusēm, kā arī pilsonisko sabiedrību;
9. aicina Sudānas Tautas atbrīvošanas kustību (*SPLM*) palīdzēt apvienot visus Dārfūras nemiernieku grupējumus, lai ļautu tiem piedalīties starptautiskās sarunās; aicina starptautisko sabiedrību izdarīt spiedienu uz nemiernieku grupām, lai tās apvienotu, kā arī aicina Sudānas valdību dot nemierniekiem laiku, lai apvienotos;
10. aicina starptautisko sabiedrību, ĀS un ANO turpināt politisko procesu, iesākumā palīdzot atlikušajām nemiernieku grupām apvienot savus spēkus, lai tie var piedalīties sarunās saskaņotā veidā, paplašināt līdzdalību un nostiprināt sarunu struktūru;
11. aicina panākt pēc iespējas ciešāku sadarbību starp CĀR, Čadu un Sudānas valdību ar diplomātisku un miermīlīgu pasākumu palīdzību reģionālās drošības dēļ, kas ir visu interesēs;
12. atzinīgi vērtē Tripoles konsensu par politisko procesu Dārfūrā⁽¹⁾, kurā visas konfliktā iesaistītās puses ir mudinātas "nekavējoties pārtraukt karadarbību un rīkoties saskaņā ar apņemšanos bez kavēšanās atbalstīt pamieru", kurā brīdināts, ka "tiem, kuri traucē miera procesam Dārfūrā, būs jāuzņemas atbildība par sekām", kā arī uzsvērtā "nepieciešamība pēc ilgstoša finansējuma Āfrikas Savienības misijai Sudānā līdz pārejai uz kopīgu darbību";
13. mudina Sudānas valdību ratificēt Starptautiskā Krimināltiesas statūtus un ievērot tās pienākumus saskaņā ar ANO DP rezolūciju Nr. 1593; aicina padoties tās personas, kuras Starptautiskā Krimināltiesā ir atzinusi par vainīgām;

⁽¹⁾ Tripoles konsenss ir galīgais dokuments starptautiskajai sanāksmei par Dārfūru, kas notika Tripolē 2007. gada 28.-29. aprīlī un kurā piedalījās ANO, ĀS, ES, Arābu valstu līga, Sudāna, Čada, Ēģipte, Eritreja, Libija, Ķīna, Francija, Krievija, Apvienotā Karaliste, ASV, Kanāda, Nīderlande un Norvēģija.

14. atzīst Ķīnas doto ieguldījumu virzībā uz ANO apvienoto spēku izvietošanu; mudina Ķīnu izmantot tās ietekmi, lai turpinātu šos pēdējos pasākumus un mudinātu Sudānas valdību atsākt sarunas, kurās piedalās visi nemiernieku spēki, lai panāktu konflikta miermīlīgu atrisinājumu;
  15. turklāt aicina visas trešās puses pārtraukt ieroču eksportu visām šī reģiona konfliktā iesaistītajām pusēm un respektēt cilvēktiesības un starptautisko mieru un drošību attiecībās ar Sudānu;
  16. uzskata, ka Dārfūras konflikta pamatcēloņi ir nepietiekama attīstība, reģiona iedzīvotāju ekonomiskā un politiskā atstumtība, kā arī smagās ekoloģiskās problēmas, kas saistītas ar klimata pārmaiņām, piemēram, straujā pārtuksnešošanās, sausums plašās teritorijās un pieaugošs ūdens trūkums;
  17. aicina Sudānas valdību un starptautisko sabiedrību neželot pūliņus, lai risinātu Dārfūras reģiona nepietiekamo attīstību, tostarp milzīgo ūdens trūkuma problēmu, sniegt būtisku humāno palīdzību, kā arī atbalstu, kura mērķis ir nostiprināt tiesiskumu, kā arī iedzīvotāju politiskās un ekonomiskās tiesības;
  18. aicina visas konfliktā iesaistītās puses atturēties no bērnu, kas jaunāki par 18 gadiem, iesaukšanas armijā un viņu kā karavīru izmantošanas un aicina Sudānas iestādes aizsargāt pārvietotos bērnus, jo īpaši nepilngadīgos bez pavadības, kā tas noteikts attiecīgajās konvencijās;
  19. uzdod līdzpriekšsēdētājiem nosūtīt šo rezolūciju ĀKK un ES Padomei, Komisijai, Sudānas valdībai un parlamentam, ANO DP un ĀS iestādēm.
-

V PIELIKUMS

REGLAMENTA GROZĪJUMI ⁽¹⁾

Pašreizējais teksts	Grozījums
<p>11. pants</p> <p>Oficiālās valodas</p> <p>1. Asamblejas oficiālās valodas ir angļu, čehu, dāņu, franču, grieķu, igauņu, itāliešu, latviešu, lietuviešu, maltiešu, nīderlandiešu, poļu, portugāļu, slovāku, slovēņu, somu, spāņu, ungāru, vācu un zviedru.</p> <p>2. Asamblejas pieņemtos tiesību aktus publicē oficiālajās valodās. Sagatavošanas dokumentus un darba dokumentus publicē vismaz angļiski un franciski.</p> <p>3. Prezidijs var lemt par to, cik valodās jānodrošina mutiskā tulkošana gadījumos, kad Asamblejas sesijas notiek ārpus parastajām Eiropas Parlamenta darba vietām.</p>	<p>11. pants</p> <p>Oficiālās valodas</p> <p>1. Asamblejas oficiālās valodas ir angļu, bulgāru, čehu, dāņu, franču, grieķu, igauņu, itāliešu, latviešu, lietuviešu, maltiešu, nīderlandiešu, poļu, portugāļu, rumāņu, slovāku, slovēņu, somu, spāņu, ungāru, vācu un zviedru.</p> <p>2. Asamblejas pieņemtos tiesību aktus publicē oficiālajās valodās. Sagatavošanas dokumentus un darba dokumentus publicē vismaz angļiski un franciski.</p> <p>3. Prezidijs var lemt par to, cik valodās jānodrošina mutiskā tulkošana gadījumos, kad Asamblejas sesijas notiek ārpus parastajām Eiropas Parlamenta darba vietām.</p>

(1) Pieņemti 2007. gada 28. jūnijā Visbādenē (Vācija).